Streda 20. januára 2021

P9_TA(2021)0014

Ľudské práva a demokracia vo svete a politika Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2019

Uznesenie Európskeho parlamentu z 20. januára 2021 o ľudských právach a demokracii vo svete a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2019 (2020/2208(INI))

(2021/C 456/09)

Európsky parlament,

— so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a ostatné zmluvy a nástroje OSN týkajúce sa ľudských práv,

— so zreteľom na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv,

— so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie (ďalej len „charta základných práv“),

— so zreteľom na Európsky pilier sociálnych práv, najmä na jeho zásady 2, 3, 11 a 17,

— so zreteľom na články 2, 3, 8, 21 a 23 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“),

— so zreteľom na články 17 a 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),

— so zreteľom na Globálnu stratégiu pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku Európskej únie, predloženú 28. júna 2016,

— so zreteľom na 17 cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja a na Agendu 2030 pre udržateľný rozvoj,

— so zreteľom na Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (MPOPP) a všeobecné pripomienky Výboru OSN pre ľudské práva,

— so zreteľom na Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (MPHSKP) a všeobecné pripomienky Výboru OSN pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva,

— so zreteľom na Dohovor OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) a všeobecné odporúčania Výboru OSN pre odstránenie diskriminácie žien,

— so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa (UNCRC) z 20. novembra 1989 a jeho dva opčné protokoly, ktoré boli prijaté 25. mája 2000,

— so zreteľom na Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím z 30. marca 2007,

— so zreteľom na politické vyhlásenie Valného zhromaždenia OSN o HIV a AIDS: Úsilie o čo najväčšie zintenzívnenie boja proti HIV a ukončenie epidémie AIDS do roku 2030 prijaté 8. júna 2016,

— so zreteľom na Deklaráciu OSN o právach osôb patriacich k národnostným alebo etnickým, náboženským a jazykovým menšinám, ktorá bola prijatá 18. decembra 1992,

— so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia OSN z 22. decembra 2018 o globálnej výzve na prijatie konkrétnych opatrení na úplné odstránenie rasizmu, rasovej diskriminácie, xenofóbie a súvisiacej neznášanlivosti a na komplexné vykonávanie Durbanskej deklarácie a akčného programu a ich nadväzné opatrenia,

— so zreteľom na rozhodnutie Valného zhromaždenia OSN, ktorým sa stanovuje 22. august ako Medzinárodný deň pamiatky obetí aktov násilia motivovaných náboženstvom alebo vierou, prijaté 28. mája 2019,

— so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 2467 z 29. apríla 2019 o sexuálnom násilí v konfliktoch,

— so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti a strategický prístup EÚ k otázke žien, mieru a bezpečnosti na roky 2019 – 2024,

— so zreteľom na iniciatívu EÚ a OSN s názvom Spotlight zameranú na odstránenie násilia páchaného na ženách a dievčatách,

— so zreteľom na Pekinskú akčnú platformu a akčný program Medzinárodnej konferencie o populácii a rozvoji a výsledky ich hodnotiacich konferencií,

— so zreteľom na Dohovor Medzinárodnej organizácie práce (MOP) č. 190 z 21. júna 2019 o násilí a obťažovaní,

— so zreteľom na deklaráciu MOP o budúcnosti práce prijatú pri príležitosti stého výročia jej vzniku 21. júna 2019,

— so zreteľom na memorandum o porozumení zo 16. augusta 2019 o spolupráci medzi Programom OSN pre životné prostredie a Úradom vysokého komisára OSN pre ľudské práva,

— so zreteľom na Rámcový dohovor Rady Európy na ochranu národnostných menšín a Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov prijatú 5. novembra 1992,

— so zreteľom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (ďalej len „Istanbulský dohovor“) z 11. mája 2011, ktorý neratifikovali všetky členské štáty,

— so zreteľom na akčný plán pre ľudské práva a demokraciu na roky 2015 – 2019 s názvom Udržiavanie problematiky ľudských práv v centre programu EÚ z 28. apríla 2015 (JOIN(2015)0016), ktorý Rada prijala 20. júla 2015, a na preskúmanie v polovici trvania z júna 2017 (SWD(2017)0254),

— so zreteľom na akčný plán pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024, ktorý Rada prijala 17. novembra 2020,

— so zreteľom na závery Rady z 18. februára 2019 o prioritách EÚ na fórach OSN zaoberajúcich sa ľudskými právami v roku 2019,

— so zreteľom na závery Rady zo 17. júna 2019 o opatreniach EÚ na posilnenie multilateralizmu založeného na pravidlách,

— so zreteľom na závery Rady z 15. júla 2019 o prioritách EÚ v OSN a na 74. zasadnutie Valného zhromaždenia OSN,

— so zreteľom na závery Rady zo 14. októbra 2019 o demokracii,

— so zreteľom na Usmernenia EÚ na presadzovanie a ochranu všetkých ľudských práv lesieb, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb (LGBTI), ktoré boli prijaté 24. júna 2013,

— so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti presadzovania a ochrany slobody náboženského vyznania alebo viery, ktoré boli prijaté 24. júna 2013,

— so zreteľom na usmernenia EÚ týkajúce sa trestu smrti, aktualizované Radou 12. apríla 2013, slobody prejavu online a offline, prijaté Radou 12. mája 2014, a obhajcov ľudských práv, prijaté Radou 14. júna 2004,

— so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúce sa nediskriminácie vo vonkajšej činnosti, ktoré Rada prijala 18. marca 2019,

— so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúcich sa bezpečnej pitnej vody a sanitácie, ktoré Rada prijala 17. júna 2019,

— so zreteľom na revidované usmernenia politiky EÚ vo vzťahu k tretím krajinám týkajúce sa mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, ktoré Rada prijala 16. septembra 2019,

Streda 20. januára 2021

— so zreteľom na oznámenie Komisie zo 6. októbra 2020 s názvom Oznámenie o politike rozširovania EÚ za rok 2020 (COM(2020)0660) a na geopolitický program na legislatívne obdobie EÚ na roky 2019 – 2024,

— so zreteľom na štúdiu Komisie z júna 2020 s názvom Legálne uznávanie rodovej rovnosti v EÚ: cesty transsexuálov smerom k plnej rovnosti,

— so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie z 25. novembra 2020 s názvom Akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť (GAP) III – Ambiciózny program pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien v rámci vonkajšej činnosti EÚ (JOIN(2020) 0017) a na závery predsedníctva Rady zo 16. decembra 2020 o GAP III,

— so zreteľom na druhý prieskum Agentúry Európskej únie pre základné práva EÚ LGBTI zo 14. mája 2020 s názvom Dlhá cesta k rovnosti osôb LGBTI,

— so zreteľom na rozhodnutie ombudsmanky EÚ z 30. júla 2020 o úlohe osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ,

— so zreteľom na správy osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ a na správy medziskupiny Európskeho parlamentu pre slobodu náboženského vyznania a viery a náboženskú toleranciu,

— so zreteľom na výročnú správu EÚ o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2019,

— so zreteľom na svoje uznesenie z 13. septembra 2017 o korupcii a ľudských právach v tretích krajinách ([1]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 3. júla 2018 o porušovaní práv pôvodného obyvateľstva vo svete vrátane zaberania pôdy ([2]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2019 o usmerneniach EÚ a mandáte osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ ([3]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2020 o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2017 a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2018 ([4]), a na svoje predchádzajúce uznesenia o predchádzajúcich výročných správach,

— so zreteľom na všetky svoje uznesenia o porušovaní ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu (označované ako uznesenia o naliehavých otázkach), prijaté v roku 2019 v súlade s článkom 144 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na Sacharovovu cenu za slobodu myslenia, ktorá bola v roku 2019 udelená ujgurskému obhajcovi ľudských práv Ilhamovi Tohtimu, profesorovi ekonómie, obhajcovi práv ujgurskej menšiny a politickému väzňovi v Číne,

— so zreteľom na článok 54 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na stanovisko Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť,

— so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A9-0259/2020),

A. keďže oslava 10. výročia Charty základných práv EÚ v roku 2019 pripomenula Únii jej deklarovaný záväzok a povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, aby rázne vykonávala opatrenia na ochranu, podporu a dodržiavanie ľudských práv v rámci svojich hraníc aj mimo nich; keďže pri tejto príležitosti EÚ opätovne potvrdila svoj záväzok zostať vplyvným aktérom na svetovej scéne a naďalej zohrávať vedúcu úlohu globálneho ochrancu demokracie a ľudských práv;

([1]) Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 82.
([2]) Ú. v. EÚ C 118, 8.4.2020, s. 15.
([3]) Ú. v. EÚ C 411, 27.11.2020, s. 30.
([4]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0007.

B. keďže rodová rovnosť je základná hodnota EÚ a právo na rovnaké zaobchádzanie a nediskrimináciu je základné právo zakotvené v zmluvách a Charte základných práv a keďže uplatňovanie hľadiska rodovej rovnosti by sa preto malo ako horizontálna zásada vykonávať vo všetkých činnostiach a politikách EÚ a začleňovať do nich;

C. keďže kresťania sú najviac prenasledovanou náboženskou skupinou na svete, ktorá predstavuje 80 % všetkých prenasledovaných veriacich; keďže takéto prenasledovanie siaha od bežnej diskriminácie, pokiaľ ide o vzdelávanie, zamestnávanie a spoločenský život, cez obmedzenia všetkých foriem prejavu až po fyzické útoky proti kresťanským komunitám, ktoré hraničia s medzinárodnou definíciou genocídy podľa vymedzenia, ktoré prijala OSN;

D. keďže Pekinská deklarácia a akčná platforma z roku 1995 už 25 rokov poukazujú na význam rovnakých práv a príležitostí žien, ako aj ich rovnakej účasti na rozhodovacom procese a na demokratickom procese v záujme upevnenia demokracie;

E. keďže nedostatok žien zapojených do rozvoja umelej inteligencie (UI) zvyšuje riziko zaujatosti; keďže vzdelanie v oblasti vedy je dôležité pri získavaní zručností, dôstojnej práce a pracovných miest v budúcnosti, ako aj na prelomenie rodových stereotypov, podľa ktorých sú tieto oblasti považované za typicky mužské, aby sa ženám umožnilo plné uplatňovanie ich ľudských práv;

F. keďže počas osláv 30. výročia UNCRC v novembri 2019 EÚ zdôraznila svoj záväzok vypracovať komplexnú stratégiu v oblasti práv detí a rodičovských práv, aby sa stali stredobodom politík EÚ; keďže Európsky parlament usporiadal 20. novembra 2019 špecializovanú konferenciu, ktorá sa zaoberala celým radom otázok vrátane výziev týkajúcich sa ochrany práv dieťaťa v neustále sa meniacom digitálnom svete, najmä pokiaľ ide o zakázanie prístupu k detskej pornografii a boj proti obťažovaniu a násiliu, prekonávania prekážok brániacich plnému uplatňovaniu práv detí a riešenia meniacej sa povahy ozbrojených konfliktov a ich vplyvu na budúcnosť detí, ako aj vplyvu týchto konfliktov na ich rozvoj, vzdelávanie a neskorší život, pričom sa zohľadnili vyjadrenia detí počas diskusie;

G. keďže kríza vyvolaná celosvetovou pandémiou ochorenia COVID-19, spôsoby reakcie štátov na túto krízu, prehlbovanie nerovností a ťažkosti, ktoré spôsobila, najmä pre najzraniteľnejšie a marginalizované skupiny, ako aj ženy, a jej vplyv na medzinárodné vzťahy, medzinárodný poriadok založený na pravidlách a konflikty majú dlhodobé dôsledky na všetky záležitosti týkajúce sa dodržiavania ľudských práv;

H. keďže kríza spôsobená pandémiou viedla napríklad k tomu, že väčšina krajín prijala núdzové opatrenia obmedzujúce slobodu využívať mnohé ľudské práva, medzi ktoré patrí predovšetkým sloboda pohybu a zhromažďovania, alebo že zaviedla nové prostriedky dohľadu s cieľom zabrániť prenosu vírusu COVID-19; keďže vzhľadom na ochranu základných slobôd v krátkodobom a dlhodobom horizonte vyvolali tieto opatrenia legitímne otázky z hľadiska svojej nevyhnutnosti, zákonnosti, proporcionality, nediskriminačného charakteru, trvania a dôsledkov; keďže pandémiu sprevádzali aj ďalšie negatívne trendy oslabujúce demokraciu a zmenšujúci sa priestor pre občiansku spoločnosť v niektorých krajinách;

I. keďže celosvetová recesia spôsobená pandémiou môže viesť vlády k tomu, aby uprednostnili stimuláciu hospodárskej činnosti a prilákali investície; zdôrazňuje, že by k tomu nemalo dôjsť na úkor ich ambícií, pokiaľ ide o politické ciele a normy pre niektoré ďalšie oblasti, ako je ochrana ľudských práv, opatrenia v oblasti klímy a boj proti chudobe, najmä v prípade detí a ich rodín;

J. keďže celosvetový rozmach autoritárskych a populistických hnutí predstavuje hrozbu pre hodnoty a zásady, na ktorých je Únia založená;

K. keďže neliberálne režimy sa čoraz viac odkláňajú od cesty vyspelých demokracií a od západných demokratických noriem a zaisťujú si pozície, ktoré vedú k nepretržitému a zámernému porušovaniu ľudských práv; keďže tieto neliberálne režimy obmedzujú základné práva a slobody, čím poskytujú falošný obraz o legitímnosti volieb, ktoré nemožno považovať za slobodné, spravodlivé ani transparentné;

Streda 20. januára 2021

L. keďže environmentálne núdzové situácie vrátane zmeny klímy a odlesňovania sú výsledkom ľudskej činnosti a vedú k porušovaniu ľudských práv nielen osôb, ktoré sú nimi priamo postihnuté, ale aj celého ľudstva; keďže je dôležité uznať súvislosť medzi ľudskými právami a ochranou životného prostredia; keďže zabezpečenie prístupu k vode je nevyhnutné na predchádzanie napätiu v určitých regiónoch;

M. keďže zvýšená súdržnosť medzi vnútornými a vonkajšími politikami EÚ, ako aj medzi jednotlivými vonkajšími politikami EÚ je nevyhnutným predpokladom úspešnej a účinnej politiky EÚ v oblasti ľudských práv; keďže politiky na podporu ľudských práv, demokracie, právneho štátu a boja proti beztrestnosti by sa mali začleniť do všetkých ostatných politík EÚ s vonkajším rozmerom, ako je rozvoj, migrácia, bezpečnosť, boj proti terorizmu, práva žien a rodová rovnosť, rozširovanie a obchod; keďže väčšia konzistentnosť by mala EÚ umožniť rýchlejšie reagovať v počiatočných fázach porušovania ľudských práv a byť aktívnejším a dôveryhodnejším aktérom v oblasti ľudských práv na celosvetovej úrovni;

N. keďže úplné dodržiavanie ľudských práv a európskych noriem v partnerských a susedných krajinách EÚ, ako aj pri riadení utečeneckej krízy a pri riešení migrácie je jednou z kľúčových priorít Európskej únie; keďže situácia v oblasti ľudských práv, ovplyvnená pandémiou COVID-19, vyvoláva znepokojenie v susedných krajinách, ktoré musia v tejto súvislosti prijať primerané opatrenia a pracovať v súlade so svojou občianskou spoločnosťou, ktorú tvoria aj proeurópski a demokratickí členovia;

O. keďže čoraz viac krajín, najmä v Ázii, na Blízkom východe, v Afrike a Latinskej Amerike, využíva zákaz cestovania, aby zabránili obhajcom ľudských práv zúčastňovať sa na medzinárodných podujatiach;

Ľudské práva a demokracia: všeobecné trendy a kľúčové výzvy

1. víta reakcie na pandémiu COVID-19 v štátoch, ktoré si za prvoradú povinnosť stanovili právo na život a zdravie; zdôrazňuje, že zároveň je nevyhnutné zabezpečiť primeranú životnú úroveň ľudí; pripomína, že všetky opatrenia v reakcii na pandémiu musia vychádzať z ľudských práv a zásad nediskriminácie a byť s nimi v súlade, a mali by zabezpečiť ďalší pokrok pri dosahovaní cieľov udržateľného rozvoja;

2. zdôrazňuje potrebu zabezpečiť úplné dodržiavanie ľudských práv a rešpektovanie zásady, že ľudské práva sú univerzálne a neodňateľné, nedeliteľné, vzájomne závislé a prepojené a odsudzuje každý pokus ich relativizovať;

3. vyjadruje veľmi vážne znepokojenie nad oslabením noriem v oblasti demokracie a ľudských práv a miery uplatňovania základných slobôd, ktoré spôsobila kríza v niektorých krajinách; zastáva názor, že toto oslabenie vyplýva predovšetkým z narastajúceho autoritárstva, ako aj z ničivých hospodárskych a sociálnych dôsledkov krízy a ich zneužitia ako zámienky na manipuláciu so štátnymi inštitúciami a s volebnými lehotami, na potláčanie činností obhajcov ľudských práv, najmä obhajcov menšín, politických oponentov, médií alebo zástupcov občianskej spoločnosti a na obmedzenie základných slobôd a ľudských práv vrátane práv osôb alebo skupín vystavených diskriminácii, ako sú náboženské menšiny a menšiny veriacich, a osoby LGBTI, na účely nesúvisiace s pandémiou; v tejto súvislosti zdôrazňuje nárast nenávistných prejavov na základe rasy, etnickej príslušnosti, náboženstva alebo kasty, dezinformácií, útokov na zraniteľné skupiny obvinené zo šírenia vírusu, nárast domáceho násilia a násilia založeného na rodovej príslušnosti a rodovej nerovnosti; vyjadruje znepokojenie nad prípadmi diskriminácie pri distribúcii pomoci súvisiacej s pandémiou COVID-19; odmieta akékoľvek odmietnutie pomoci za akýchkoľvek okolností, a to aj na základe náboženstva; zdôrazňuje tiež so znepokojením využívanie digitálnych technológií v rozpore s ľudskými právami s cieľom obmedziť pandémiu sledovaním občanov a získavaním ich súkromných údajov;

4. potvrdzuje, že štáty nesmú zneužívať pandémiu COVID-19 na upevnenie autoritatívnej moci, na oslabenie demokracie a právneho štátu ani na pošliapanie ľudských práv; vyjadruje hlboké znepokojenie nad zhoršením opatrení prijatých autoritárskymi režimami zameraných na potláčanie nesúhlasu a obmedzenie priestoru pre činnosť občianskej spoločnosti; zdôrazňuje význam občianskej spoločnosti, ktorej existencia umožňuje flexibilné, včasné a účinné reakcie na režimy, ktoré porušujú medzinárodné právo, ľudské práva a demokratické zásady; vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že núdzové opatrenia prijaté v súvislosti s pandémiou COVID-19 sa často nespájajú s jasnými povinnosťami ich zrušiť po skončení krízy;

5. poukazuje na to, že univerzálny prístup k zdravotnej starostlivosti je ľudským právom, a podporuje akýkoľvek pokrok smerom k všeobecnej zdravotnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná pre trvalo udržateľný rozvoj; víta celosvetovú reakciu Európskej únie na pandémiu COVID-19 založenú na prístupe Tímu Európa, ktorá sa zameriava na vyjadrenie solidarity a poskytnutie hmotnej pomoci partnerom, najmä najzraniteľnejším a najviac postihnutým krajinám;

6. poukazuje so znepokojením na nedostatky systému zdravotnej starostlivosti v mnohých štátoch, ktoré ohrozujú právo ľudí na telesné a duševné zdravie a na nápravu, ako aj na nedostatky v preventívnych opatreniach na zabránenie kontaminácii, v opatreniach týkajúcich sa vody a sanitácie, v oblasti informácií a v nediskriminácii v prístupe a právach; víta vyhlásenie Komisie, že vakcíny proti ochoreniu COVID-19 by mali byť dostupné na celom svete a že EÚ vynaloží na tento účel maximálne úsilie;

7. pripomína, že v kontexte pandémie COVID-19 musia štáty zabezpečiť, aby sa pri ich reakciách uplatňoval rodovo citlivý a prierezový prístup s cieľom zaručiť práva všetkých žien a dievčat žiť bez diskriminácie a násilia a mať prístup k základným službám v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktoré potrebujú;

8. pripomína, že pandémia má za následok aj zníženie monitorovania a dokumentovania prípadov porušovania ľudských práv na celosvetovej úrovni; podporuje medzinárodné úsilie o zhodnotenie rôznych vnútroštátnych reakcií na pandémiu, pokiaľ ide o obmedzenia politických, sociálnych a hospodárskych slobôd, a úsilie o vytvorenie spoločného rámca založeného na ľudských právach, ktorý bude poskytovať informácie pre budúce reakcie na sanitárne krízy; v tejto súvislosti víta vývoj globálneho monitorovania Komisiou a Medzinárodným inštitútom pre demokraciu a volebnú pomoc (IDEA);

9. ostro odsudzuje mnohé prípady diskriminácie, netolerancie, prenasledovania a zabíjania spojené s rasou, etnickou príslušnosťou, národnosťou, sociálnou triedou, telesným postihnutím, kastou, náboženstvom, vierou, jazykom, vekom, pohlavím, sexuálnou orientáciou, rodovou identitou, rodovým vyjadrením a pohlavnými znakmi, ku ktorým naďalej dochádza v mnohých krajinách a spoločnostiach; odsudzuje netolerantné a nenávistné vyhlásenia a kroky namierené proti jednotlivcom alebo komunitám; považuje rasizmus, antisemitizmus a xenofóbiu, ktoré sú rozšírené v mnohých krajinách, za neprijateľné; trvá na tom, aby vlády na celom svete jasne odsúdili rasizmus a diskrimináciu a zaujali k nim prístup nulovej tolerancie;

10. poukazuje na obrovskú a rastúcu hrozbu pre ľudské práva, ktorú predstavujú zmena klímy, ničenie životného prostredia a strata biodiverzity tým, že ľudí zbavujú základného práva na život, najmä v dôsledku vyššej úrovne celosvetového hladu, hospodárskych a sociálnych nerovností, obmedzení prístupu k vode a ďalších úmrtí v dôsledku podvýživy a zvýšeného šírenia chorôb; zdôrazňuje, že zmena klímy oslabuje aj uplatňovanie iných ľudských práv vrátane práva na potravinovú bezpečnosť, bezpečnú pitnú vodu a sanitáciu, zdravie, primerané bývanie, sebaurčenie, prácu a rozvoj; okrem toho upozorňuje na riziká, ktoré zmena klímy predstavuje pre mier a bezpečnosť, keďže potravinová neistota a nedostatok vody môžu viesť k súpereniu o prírodné zdroje a následne k nestabilite a konfliktom v štátoch a medzi nimi vzájomne; upriamuje zvláštnu pozornosť na súvislosť medzi týmto využívaním prírodných zdrojov a financovaním konfliktov, vojen a násilia, priamo alebo nepriamo vrátane niektorých aktérov súkromného sektora; zdôrazňuje, že najmenej rozvinuté krajiny sú najviac ohrozené zmenou klímy, pretože je pre ne najťažšie odolať jej ničivým vplyvom, a to aj napriek tomu, že produkujú menej skleníkových plynov ako bohatšie krajiny, pri ktorých je menej pravdepodobné, že na ne bude mať zmena klímy taký vplyv;

11. potvrdzuje, že podpora a ochrana ľudských práv a opatrení v oblasti klímy a životného prostredia sú navzájom prepojené, pretože najmä medzinárodné právo v oblasti ľudských práv poskytuje prístup k prostriedkom nápravy a právnym prostriedkom na nápravu škôd spôsobených zmenou klímy, na vykonávanie opatrení na boj proti zmene klímy a na vyvodenie zodpovednosti štátov, podnikov a jednotlivcov za ich reakciu na zmenu klímy a kroky, ktoré prispievajú k ďalšiemu zhoršovaniu životného prostredia;

12. zdôrazňuje, že biodiverzita a ľudské práva sú vzájomne prepojené a vzájomne závislé, a pripomína povinnosti štátov v oblasti ľudských práv, aby chránili biodiverzitu, od ktorej tieto práva závisia, a to aj umožnením účasti občanov na rozhodnutiach súvisiacich s biodiverzitou a poskytnutím prístupu k účinným nápravám v prípadoch straty a degradácie biodiverzity; vyjadruje svoju podporu vznikajúcemu normatívnemu úsiliu na medzinárodnej úrovni v súvislosti s trestnými činmi proti životnému prostrediu; v tejto súvislosti nabáda EÚ a členské štáty, aby presadzovali uznanie ekocídy za trestný čin podľa medzinárodného práva podľa Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu;

13. zdôrazňuje, že je potrebné venovať osobitnú pozornosť pomoci osobám vysídleným z dôvodu zmeny životného prostredia a klímy; považuje preto za dôležité pracovať na medzinárodnej úrovni na vymedzení pojmu „osoby vysídlené z dôvodu zmeny životného prostredia“ v rámci Organizácie Spojených národov s cieľom vytvoriť medzinárodný právny rámec a prijať spoločný prístup k ochrane osôb, ktoré sú nútené opustiť miesto svojho bydliska; uznáva, že environmentálne dôsledky zmeny klímy môžu zhoršiť nútené vysídľovanie, a preto zdôrazňuje potrebu urýchlene vykonávať politiky na zmiernenie účinkov zmeny klímy v súlade s Parížskou dohodou;

14. vyjadruje vážne znepokojenie nad odlesňovaním, nelegálnou ťažbou a výrobou nelegálnych drog najmä v Amazónii v roku 2019, keďže lesy prispievajú k zmierňovaniu zmeny klímy absorpciou a ukladaním oxidu uhličitého; zdôrazňuje, že pôvodné obyvateľstvo bolo často prvou obeťou odlesňovania, čo okrem iných práv ohrozuje jeho právo na pôdu a prístup k životne dôležitým zdrojom; zdôrazňuje v tejto súvislosti jeho právo určiť a stanoviť priority a stratégie pre jeho vlastný rozvoj a využívanie jeho pôdy, území a iných zdrojov; zdôrazňuje, že beztrestnosť týchto a iných porušení práv pôvodného obyvateľstva je hnacou silou odlesňovania, a preto považuje vyvodenie zodpovednosti za tieto porušenia za zásadné; konštatuje, že nezákonné využívanie prírodných zdrojov môže mať vážne nepriaznivé dôsledky na sociálne, hospodárske, kultúrne, občianske a politické práva miestnych komunít vrátane základného práva národov na sebaurčenie a zásady trvalej zvrchovanosti nad prírodnými zdrojmi;

15. víta rastúce ambície a mobilizáciu občanov, najmä mladších generácií, v prospech politických a spoločenských zmien priaznivých pre dodržiavanie ľudských práv, demokratickej správy vecí verejných, rovnosti a sociálnej spravodlivosti, ambicióznejších opatrení v oblasti klímy a lepšej ochrany životného prostredia; zdôrazňuje, že v roku 2019 sa vo všetkých regiónoch sveta objavili masívne protestné hnutia, ktoré odrážajú tieto ambície a ktoré si vyžadujú zmeny v inštitucionálnom a hospodárskom usporiadaní spoločností a boji proti zmene klímy, a podporujú rozvoj spravodlivejšej globálnej spoločnosti; odsudzuje skutočnosť, že v mnohých krajinách sa ľuďom upiera právo na pokojné demonštrovanie, a to právnymi, administratívnymi a inými opatreniami, ako je potláčanie demonštrácií použitím sily, obťažovania a svojvoľného zadržiavania; zdôrazňuje, že v roku 2019 došlo k zatknutiu stoviek pokojných demonštrantov, pričom mnohí z nich boli vystavení zlému zaobchádzaniu a svojvoľnému zadržiavaniu a museli zaplatiť vysoké pokuty na základe súdnych procesov, v ktorých neboli zaručené minimálne procesné normy; zdôrazňuje, že je dôležité zachovať pokojný charakter protestných akcií, a vyjadruje znepokojenie nad niektorými okrajovými skupinami, ktoré využívajú príležitosť, ktorú poskytujú demonštrácie a prejavy sociálnych hnutí, aby ich vykonávali prostredníctvom násilia a narušenia každodenného života; vyzýva vlády, aby nepoužívali neprimeranú silu proti pokojným demonštrantom a aby brali všetkých páchateľov takýchto činov na zodpovednosť;

16. považuje za zásadne dôležité, aby politické reakcie na legitímne požiadavky spoločností, rodín a jednotlivcov boli založené na inkluzívnom dialógu vedúcemu k pozitívnej zmene; zároveň odsudzuje potláčanie pokojných hnutí niektorými vládami, ktoré prostredníctvom bezpečnostných zložiek používajú neprimeranú silu voči svojim obyvateľom s cieľom umlčať nesúhlasné a kritické hlasy;

17. zdôrazňuje, že na celom svete sa systematicky používajú vraždy, fyzické a hanlivé útoky, väznenie, vyhrážanie sa smrťou, obťažovanie, zastrašovanie a obmedzovanie slobody prejavu proti obhajcom ľudských práv vrátane obhajcov ľudských práv žien, obhajcov práv náboženského vyznania a viery, miestnych komunít, pôvodných skupín, ochrancov životného prostredia a pôdy, mimovládnych organizácií (MVO) a aktivistov občianskej spoločnosti, oznamovateľov a novinárov; konštatuje, že obhajcovia ľudských práv žien čelia rodovo špecifickým hrozbám;

18. vyjadruje hlboké znepokojenie nad použitím represívnej kybernetickej bezpečnosti a právnych predpisov v oblasti boja proti terorizmu v niektorých krajinách na zakročenie proti obhajcom ľudských práv; poukazuje na existenciu politických trendov smerujúcich k hlbšiemu nacionalizmu a zneužívaniu náboženstva na politický zisk, ktoré vedú k neznášanlivosti;

19. zdôrazňuje, že je povinnosťou inštitúcií EÚ aktívne podporovať organizácie a jednotlivcov, ktorí sa podieľajú na ochrane demokracie a ľudských práv; požaduje spravodlivosť a zodpovednosť za všetky útoky proti obhajcom ľudských práv; vyzýva EÚ, aby podporovala a chránila obhajcov ľudských práv v celej ich rozmanitosti; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam činnosti Európskeho parlamentu pre tlmočenie ich názorov a pre vyvíjanie tlaku na orgány tretích krajín, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili obhajcov ľudských práv zadržiavaných z dôvodu ich aktivizmu; podporuje prácu európskych politických nadácií pri posilňovaní demokratických procesov a podporovaní novej generácie politických lídrov na celom svete;

20. je vážne znepokojený pretrvávajúcim problémom vojen a vojenských konfliktov a pretrvávajúcou okupáciou alebo anexiou území, čo vedie k závažnému porušovaniu medzinárodného humanitárneho práva a ľudských práv, najmä ku genocídam, k masovému zabíjaniu, násilnému vysídľovaniu civilného obyvateľstva vrátane náboženských menšín, a sexuálnemu násiliu, najmä proti ženám a deťom; dôrazne odsudzuje zapojenie diktátorských alebo autoritárskych mocností do vojen v zastúpení a zdôrazňuje, že predpokladom udržateľného mieru sú vyrokované politické riešenia; vyjadruje hlboké znepokojenie nad zvýšeným medzinárodným politickým napätím, nad intenzívnejšou aktivitou neštátnych ozbrojených skupín a teroristických organizácií v niektorých regiónoch sveta a nad pribúdaním násilia medzi komunitami;

21. odsudzuje skutočnosť, že hoci OSN v roku 2020 oslávila 75. výročie, niekoľko vlád sa nechalo ovplyvniť izolacionistickými pohnútkami a prijalo opatrenia smerujúce proti multilateralizmu a úsiliu o medzinárodnú spoluprácu v záujme mieru, riešenia konfliktov a ochrany ľudských práv na základe cieľov a zásad Všeobecnej deklarácie ľudských práv, medzinárodného práva, Charty OSN a Helsinského záverečného aktu; kritizuje skutočnosť, že demokratické krajiny sa na medzinárodnej scéne spoločne neujímajú vedenia s cieľom dôsledne reagovať na závažné porušovanie medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a spojiť sily v prospech presadzovania ľudských práv a demokracie s podpory medzinárodných systémov založených na pravidlách, a naliehavo žiada EÚ a členské štáty, aby vyplnili toto prázdne miesto vo vedení;

22. vyjadruje poľutovanie nad kritickou situáciou migrantov a utečencov na celom svete, najmä vysídlených žien, detí, osôb so zdravotným postihnutím a chronickými chorobami, osôb s rôznymi sexuálnymi orientáciami, osôb z prenasledovaných náboženských menšín, ktoré patria medzi najzraniteľnejšie osoby; konštatuje, že podľa odhadov dosiahol počet medzinárodných migrantov v roku 2019 takmer 272 miliónov osôb ([5]), čo zodpovedá 3,5 % svetovej populácie, pričom viac ako 20 miliónov z nich boli utečenci ([6]), a že za posledné dva roky došlo k rozsiahlemu vysídľovaniu a migrácii; berie na vedomie nárast počtu žiadateľov o azyl v roku 2019 žiadajúcich o medzinárodnú ochranu v členských štátoch EÚ-27 ([7]) v dôsledku represívnych praktík a porušovania ľudských práv okrem iného zo strany diktatúr, ktoré majú nelegálnu politickú moc; odsudzuje politické opatrenia, ktoré narúšajú ľudské práva migrantov a utečencov a ohrozujú ich bezpečnosť a životy; dôrazne odsudzuje prípady diskriminácie, neznášanlivosti, prenasledovania a zabíjania spojené s migráciou alebo postavením utečenca; odsudzuje negatívny sklon k zastrašovaniu a kriminalizácii práce tých, ktorí obhajujú ľudské práva migrantov a utečencov a poskytujú im pomoc;

23. víta skutočnosť, že úsilie o presadzovanie práv žien a dievčat nadobúda v celosvetovom meradle ešte väčší význam; konštatuje však, že v žiadnej krajine sveta sa ešte nedosiahla rodová rovnosť;

24. zdôrazňuje pretrvávanie rozšíreného rodovo podmieneného násilia vrátane femicídy a diskriminácie v každom regióne sveta vrátane EÚ, ktoré vyplývajú z rodových nerovností, nerovných rodových noriem a dynamiky moci, kultúrnych praktík, ako je diskriminácia na základe príslušnosti ku kaste, alebo dlhodobo zavedených diskriminačných právnych systémov, ako aj propagandy a dezinformačných krokov, ktoré narúšajú práva žien; odsudzuje zneužívanie žien prostredníctvom obchodovania s ľuďmi a všetky formy rodovo motivovaného násilia vrátane sexuálneho, fyzického a psychologického násilia, ktoré patria medzi najrozšírenejšie a najsystematickejšie porušovania ľudských práv;

25. okrem toho poukazuje na využívanie sexuálneho násilia namiereného proti ženám z dôvodu ich názorov, náboženstva, filozofickej alebo sexuálnej orientácie alebo ich aktivizmu na ochranu ľudských práv; zdôrazňuje, že ženy a dievčatá patriace k etnickým a náboženským menšinám a menšinám veriacich sú dvojnásobne zraniteľné voči rodovo podmienenému násiliu a diskriminácii; pripomína, že násilie páchané na lesbách a bisexuálnych ženách v podobe tzv. nápravného znásilnenia zostáva v niektorých krajinách systémovým problémom z dôvodu sociálnej stigmatizácie a diskriminačných právnych systémov;

26. odsudzuje pretrvávajúci odmietavý postoj k rodovej rovnosti a právam žien, ako aj ku všetkým pokusom o oslabenie existujúcich nárokov a ochrany v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv, ako aj právne predpisy, politiky a postupy, ktoré naďalej odmietajú alebo obmedzujú tieto práva v mnohých krajinách sveta; v tejto súvislosti odsudzuje odmietnutia prístupu k dostupnej, vysoko kvalitnej komplexnej sexuálnej výchove, službám plánovania rodiny, moderným metódam antikoncepcie, bezpečnej a legálnej starostlivosti po umelom prerušení tehotenstva a zdravotnej starostlivosti o matky, ako aj zneužívania a zlé zaobchádzanie so ženami v zariadeniach materskej, predpôrodnej a postnatálnej zdravotnej starostlivosti, ako aj donucovacie postupy v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktoré nerešpektujú

([5]) World Migration Report 2020 (Správa o migrácii vo svete za rok 2020) – Medzinárodná organizácia pre migráciu (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).
([6]) Podľa údajov uverejnených UNHCR (https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4J).
([7]) Štatistika azylu – Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics).

slobodný a informovaný súhlas žien; zdôrazňuje, že je potrebné chrániť rodičov v zraniteľnom postavení, najmä osamelých rodičov a tých, ktorí majú veľké rodiny, s cieľom pomôcť im vyhnúť sa chudobe a sociálnemu vylúčeniu; poukazuje na potrebu vytvoriť sociálne a hospodárske prostredie a podmienky, ktoré umožnia rodičom pokračovať v ich profesionálnom rozvoji;

27. zdôrazňuje, že je potrebné chrániť matky v zraniteľnom postavení, najmä osamelé matky, s cieľom zabrániť chudobe a sociálnemu vylúčeniu; poukazuje na potrebu vytvoriť sociálne a hospodárske prostredie a podmienky, ktoré umožnia matkám pokračovať v ich profesionálnom rozvoji;

28. odsudzuje tiež vlády na celom svete, ktoré odmietajú alebo podporujú negatívny odmietavý postoj voči požiadavkám žien na rovnaké práva; zdôrazňuje významnú úlohu, ktorú ženy zohrávajú prostredníctvom svojho aktivizmu v politických a sociálnych hnutiach, a vyjadruje poľutovanie, že za to musia platiť veľkú daň ako obete násilia spôsobeného brutálnymi represiami a vojnou, ako aj sexuálneho vykorisťovania počas ozbrojených konfliktov;

29. vyjadruje hlboké znepokojenie nad pokračujúcim závažným porušovaním ľudských práv detí na celom svete v roku 2019, ktorý je rokom 30. výročia Dohovoru o právach dieťaťa, konkrétne detskou prácou, skorými a nútenými manželstvami, obchodovaním s deťmi a ich vykorisťovaním, a to aj na sexuálne účely, odvedením alebo zaradením detí do ozbrojených síl, využívaním detských vojakov v ozbrojených konfliktoch, sexuálnym zneužívaním detí a ich prostitúciou, rozdeľovaním rodín a zadržiavaním detí z dôvodov súvisiacich s prisťahovalectvom, ako aj nad výzvami, ktorým čelia dievčatá z hľadiska sexuálneho a rodovo motivovaného násilia, predčasného tehotenstva, infekcie vírusom HIV, predčasného ukončenia štúdia; považuje za poľutovaniahodné, že v súvislosti s pandémiou sa mnohé deti a mladí ľudia museli zamestnať, aby uspokojili základné potreby a podporili domácnosti, v ktorých žijú, a v dôsledku toho odišli zo školy; zdôrazňuje, že tento neželaný vývoj predstavuje regresiu, pokiaľ ide o vzdelávanie detí v škole;

30. s hlbokým zármutkom odsudzuje teroristické a bombové útoky spáchané v prvej polovici roku 2019, ktorých terčom boli veriaci a ich miesta bohoslužieb, ktoré treba zachovávať a chrániť; je znepokojený tým, že tieto hrozné činy sa prekrývajú s nenávistnými kampaňami, ktoré zintenzívňujú určití politickí lídri a teroristické skupiny, ktorých cieľom je upierať právo na slobodu myslenia, svedomia, náboženského vyznania alebo viery alebo ho obmedzovať; naliehavo žiada štáty, aby presadzovali slobodu myslenia, vedomia, náboženského vyznania alebo viery a chránili zraniteľné náboženské menšiny a menšiny veriacich a aby prijali rýchle opatrenia proti páchateľom násilia alebo podnecovaniu k nenávisti;

Presadzovanie a ochrana demokracie a ľudských práv ako jadro zahraničnej politiky EÚ

31. pripomína, že Únia je založená na hodnotách dodržiavania ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, solidarity, právneho štátu a dodržiavania ľudských práv, ako sa uvádza v článku 2 Zmluvy o EÚ; zdôrazňuje, že presadzovanie týchto hodnôt navonok, presadzovanie demokracie, právneho štátu, univerzálnosti a nedeliteľnosti ľudských práv a rešpektovanie zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného práva je jadrom spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ v súlade s článkom 21 Zmluvy o EÚ a strategickým záujmom Únie a malo by sa účinne a koherentne odrážať vo všetkých oblastiach vzťahov Únie s krajinami, ktoré nie sú členmi EÚ;

32. zdôrazňuje dôležitosť úsilia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a Komisie postaviť sa a dôrazne a nahlas reagovať na porušovanie ľudských práv vždy, keď k nemu dôjde, a to aj v blízkych partnerských krajinách, a aby sa neustále zvyšovalo povedomie a znalosti úradníkov EÚ a jej členských štátov, pokiaľ ide o ľudské práva a rodovú rovnosť; pripomína, že účinná spolupráca a zmysluplný dialóg s občianskou spoločnosťou je základným kameňom úspešnej politiky v oblasti ľudských práv; vyzýva všetky delegácie EÚ a ich príslušné kontaktné miesta pre ľudské práva v teréne, aby si dôsledne plnili povinnosť stretávať sa s obhajcami ľudských práv vrátane obhajcov ľudských práv žien a členmi občianskej spoločnosti, navštevovať zadržiavaných aktivistov, členov demokratického disentu a obhajcov ľudských práv, monitorovať ich súdne konania a presadzovať ich ochranu v teréne; vyzýva tiež delegácie EÚ, aby uľahčili takéto opatrenia, keď sa majú formu návštev poslancov EP v rámci oficiálnych služobných ciest Európskeho parlamentu; zdôrazňuje, že je dôležité riešiť nielen dôsledky, ale aj základné príčiny porušovania ľudských práv;

Aktivity EÚ na multilaterálnej úrovni

33. naliehavo vyzýva EÚ a členské štáty, aby vypracovali jasnú stratégiu na boj proti narastajúcemu počtu prípadov odstupovania štátov od medzinárodného rámca v oblasti ľudských práv a zasadzovania sa proti nemu v súlade s deklarovanými záväzkami k multilateralizmu v akčnom pláne pre ľudské práva a demokraciu, ako aj pokusom na medzinárodnej úrovni oslabiť koncepciu ľudských práv stanovenú vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv OSN; zdôrazňuje svoj názor, že medzinárodné právo v oblasti ľudských práv a prísľub dosiahnuť ciele trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 by mali zostať základnými kameňmi; odporúča, aby EÚ pokračovala vo svojom úsilí prostredníctvom spolupráce s krajinami a zainteresovanými stranami, ktoré môžu alebo nemusia mať rovnaké hodnoty ako EÚ, s cieľom zachovať alebo rozvíjať medzinárodné normy v oblasti ľudských práv v súlade s článkom 21 Zmluvy o EÚ;

34. vyzýva členské štáty, aby zefektívnili zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ využívaním pravidla kvalifikovanej väčšiny v Rade, najmä v súvislosti s ľudskými právami, predovšetkým v otázkach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu, a aby prijali sankcie; vyzýva členské štáty, aby na multilaterálnych fórach vystupovali jednotne a dôrazne a aby konali jednotne, keď čelia krízam, pri ktorých dochádza k spochybňovaniu základných hodnôt a záujmov Európskej únie, pretože je to jediný spôsob, ako môže Únia zohrávať vedúcu úlohu na medzinárodnej scéne a využiť svoj vplyv na pozitívne zmeny a koordinovanejšie reakcie na globálne výzvy predovšetkým presadzovaním a ochranou ľudských práv a výziev súvisiacich so životným prostredím a klímou;

35. opätovne pripomína, že EÚ bude uznávaná, vierohodná a efektívna na globálnej scéne len vtedy, ak jej základné hodnoty, najmä hodnoty týkajúce sa dodržiavania slobody, demokracie, ľudských práv, právneho štátu a rovnosti, budú navonok dôveryhodné, čo bude možné len vtedy, ak EÚ zabezpečí vnútornú a vonkajšiu súdržnosť svojich politík v týchto záležitostiach; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby išli príkladom, prísne dodržiavali ľudské práva, zabezpečovali konzistentnosť pri obhajovaní svojich hodnôt a zaručovali vhodné prostredie pre občiansku spoločnosť;

36. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že autoritárske režimy zneužívajú multilaterálne inštitúcie a snažia sa neutralizovať multilaterálne inštitúcie a mechanizmy na ochranu ľudských práv, pokiaľ ide o ich schopnosť brať štáty na zodpovednosť za porušovanie ľudských práv; vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby spolupracovali s podobne zmýšľajúcimi demokratickými spojencami s cieľom podporiť reformu multilaterálnych inštitúcií tak, aby boli odolnejšie voči negatívnemu vplyvu autoritárskych režimov; odsudzuje tiež skutočnosť, že kreslá v Rade OSN pre ľudské práva (UNHRC) sú často obsadené krajinami s preukázanými záznamami o závažnom porušovaní ľudských práv, a vyzýva členské štáty EÚ, aby boli mimoriadne opatrné, pokiaľ ide o ich spôsoby hlasovania, a aby nepodporovali krajiny, ktoré sú kandidátmi na členov UNHRC a zjavne porušujú ľudské práva;

37. domnieva sa, že dialógy o ľudských právach s krajinami mimo EÚ môžu predstavovať užitočný nástroj dvojstrannej spolupráce pri presadzovaní a ochrane ľudských práv za predpokladu, že prebiehajú spôsobom orientovaným na výsledky a sú pravidelne preskúmané; pripomína, že v usmerneniach EÚ týkajúcich sa dialógov o ľudských právach sa uvádza mnoho kritérií pre otvorenie dialógu vrátane „rozsahu, v akom je vláda ochotná zlepšiť situáciu, stupňa záväzku preukázaného vládou, pokiaľ ide o dohovory o medzinárodných ľudských právach, pripravenosti vlády spolupracovať v rámci postupov a mechanizmov Organizácie Spojených národov v oblasti ľudských práv, ako aj postoj vlády voči občianskej spoločnosti“; vyzýva ESVČ, aby vykonávala pravidelné hodnotenie každého dialógu, ako sa stanovuje v usmerneniach EÚ; trvá na tom, že je dôležité otvoriť jednotlivé prípady v súvislosti s dialógmi o ľudských právach a zabezpečiť primerané nadväzujúce opatrenia a transparentnosť v týchto prípadoch;

Osobitný zástupca EÚ pre ľudské práva

38. víta vymenovanie Eamona Gilmora za osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva (OZEÚ) 28. februára 2019; opakuje, že vymenovanie OZEÚ by malo byť najprv predmetom vypočutia v Európskom parlamente; nabáda OZEÚ, aby pokračoval v diplomatickom úsilí o zvýšenie účinnosti politiky EÚ v oblasti ľudských práv, upevnil medzinárodné spojenectvá na podporu programu v oblasti ľudských práv a presvedčil partnerov na celom svete, aby prijali a vykonávali politiky, ktoré sú v súlade s vysokými normami demokracie, ľudských práv, právneho štátu a dobrej správy vecí verejných a medzinárodným právom a normami, najmä medzinárodným humanitárnym právom a medzinárodným trestným súdnictvom; ďalej odporúča, aby OZEÚ zdvojnásobil svoje úsilie o zabezpečenie vnútornej súdržnosti EÚ pri vymedzovaní a vykonávaní zahraničnej politiky EÚ v oblasti ľudských práv; trvá na tom, aby sa jeho pravidelné správy Rade poskytovali aj Európskemu parlamentu; vyzýva EÚ, aby v rámci celkovej reformy pozície OZEÚ posilnila viditeľnosť OZEÚ

a transparentnosť aktivít a misií tejto pozície, a to aj samostatnou sekciou stránky ESVČ, aby transformovala OZEÚ na stálu pozíciu s primeranými zdrojmi a možnosťou verejne vystupovať s cieľom informovať o výsledkoch návštev nečlenských krajín EÚ a o pozíciách EÚ k témam súvisiacim s ľudskými právami;

Medzinárodné dohody

39. opätovne zdôrazňuje svoju výzvu, aby sa doložky o ľudských právach systematicky začleňovali do všetkých medzinárodných dohôd, najmä obchodných dohôd a dohôd o pridružení medzi EÚ a krajinami mimo EÚ a aby sa riadne presadzovali a monitorovali, a to aj prostredníctvom merateľných kritérií a pravidelných posúdení vplyvu, so zapojením Európskeho parlamentu a občianskej spoločnosti; zdôrazňuje, že v týchto doložkách by sa mali stanoviť mechanizmy na zabezpečenie ich účinného presadzovania a postupy, v rámci ktorých sa stanovia jasné a presvedčivé dôsledky vyplývajúce z porušenia dohôd vrátane pozastavenia dohôd alebo v krajnom prípade odstúpenia EÚ od dohôd; požaduje lepšiu koordináciu a komunikáciu medzi špecializovanými subjektmi zodpovednými za príslušné oblasti politiky, ako je obchod a ľudské práva, s cieľom účinnejšie začleniť aspekty ľudských práv do obchodnej a investičnej politiky; naliehavo žiada, aby sa zriadili nezávislé mechanizmy monitorovania ľudských práv v súvislosti s obchodnými dohodami a dohodami o zahraničných investíciách, ako aj nezávislý mechanizmus podávania sťažností s cieľom poskytnúť postihnutým občanom a miestnym zainteresovaným stranám účinný prostriedok nápravy;

40. zdôrazňuje, že podpora a ochrana demokracie a ľudských práv v tretích krajinách sa môže účinne dosiahnuť len vtedy, ak sa ich dodržiavaním podmienia hospodárske a politické stimuly EÚ, ako je prístup k finančným prostriedkom EÚ, udeľovanie všeobecného systému preferencií (VSP) a ďalšie zjednodušenia colných sadzieb a zvýhodnenia v podobe oddelenia oslobodenia od schengenských víz EÚ; v tejto súvislosti pripomína, že podľa nariadenia (EÚ) 2018/1806 by Komisia mala monitorovať situáciu v oblasti ľudských práv v tretích krajinách, ktoré sú oslobodené od vízovej povinnosti, a pravidelne o nej podávať správu Európskemu parlamentu a mala by pozastaviť oslobodenie od vízovej povinnosti v prípade porušenia ľudských práv v dotknutej krajine;

Nástroj susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce

41. žiada, aby sa na realizáciu činností a podpory v záujme presadzovania a ochrany demokracie a ľudských práv v rámci Nástroja susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce (NDICI) použil primeraný rozpočet zodpovedajúci úrovni záväzkov a ambícií Únie;

42. vyzýva Komisiu, aby monitorovala a zahrnula do svojej výročnej správy o dosahovaní cieľov NDICI kapitolu o dodržiavaní ľudských práv a dodržiavaní článku 8 „Všeobecné zásady nástroja“ partnerskými krajinami, ktoré využívajú jeho financovanie; vyzýva Komisiu, aby navrhla vhodné opatrenia vrátane pozastavenia financovania EÚ určeného štátnym subjektom a presmerovania pomoci na občiansku spoločnosť v prípade porušenia ľudských práv alebo zásad NDICI zo strany jeho príjemcov; požaduje väčšiu transparentnosť, pokiaľ ide o ustanovenia finančných dohôd týkajúce sa ľudských práv, a objasnenie mechanizmu a kritérií na pozastavenie takýchto dohôd v prípade porušenia ľudských práv, demokratických zásad a zásady právneho štátu a v závažných prípadoch korupcie; vyzýva Komisiu, aby sa dôsledne zdržiavala využívania rozpočtovej podpory vládam tretích krajín ako prevádzkovej modality v krajinách, v ktorých dochádza k rozsiahlemu porušovaniu ľudských práv a represiám voči obhajcom ľudských práv;

43. žiada, aby EÚ zvlášť dôkladne posúdila všetky porušenia spojené s vlastnými politikami a projektmi Únie a financovaním v tretích krajinách a aby im zabraňovala, a to aj vytvorením mechanizmu podávania sťažností pre jednotlivcov alebo skupiny, ktorých práva mohli byť porušené činnosťou EÚ v týchto krajinách;

44. víta nedoceniteľnú pomoc poskytovanú organizáciám občianskej spoločnosti na celom svete prostredníctvom európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva, ktorý bol hlavným nástrojom Európskej únie na vykonávanie jej vonkajšej politiky v oblasti ľudských práv; vyzýva na ďalšie posilnenie financovania občianskej spoločnosti a ľudských práv v rámci nadväzujúceho globálneho nástroja;

45. vyzýva Komisiu, aby v spolupráci s ESVČ stanovila rámec na podávanie výročných správ Európskou investičnou bankou (EIB) o jej operáciách mimo EÚ, pokiaľ ide o súlad so všeobecnými zásadami, ktorými sa riadi vonkajšia činnosť Únie, ako sa uvádza v článku 21 Zmluvy o EÚ a strategickom rámci a akčnom pláne EÚ pre ľudské práva; naliehavo vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, aby projekty podporované EIB boli v súlade s politikami a záväzkami EÚ v oblasti ľudských práv a aby existovali mechanizmy zodpovednosti, ktorými môžu jednotlivci upozorňovať na prípady porušenia pravidiel súvisiace s činnosťami EIB; vyzýva EIB, aby ďalej rozvinula svoju politiku sociálnych noriem na politiku ľudských práv v oblasti bankovníctva; vyzýva na začlenenie kritérií ľudských práv do jej hodnotení projektov;

Akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu

46. víta prijatie akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024; vyjadruje sklamanie nad tým, že ESVČ nevenovala náležitú pozornosť ponuke Európskeho parlamentu a jeho Podvýboru pre ľudské práva aktívne sa podieľať na jeho príprave v duchu dobrej medziinštitucionálnej spolupráce;

47. vyzýva ESVČ a Komisiu, aby uskutočňovali pravidelné konzultácie s občianskou spoločnosťou a zapojili sa do štruktúrovaného a pravidelného dialógu s príslušnými orgánmi Európskeho parlamentu o vykonávaní nového akčného plánu s cieľom umožniť Európskemu parlamentu, aby svojím dielom prispel k činnostiam akčného plánu, najmä prostredníctvom parlamentnej diplomacie, a účinne si plnil kontrolnú úlohu; odporúča, aby sa stanovil súbor referenčných kritérií a ukazovateľov pokroku s cieľom účinne monitorovať vykonávanie akčného plánu; vyzýva ESVČ, aby podala správu o pokroku dosiahnutom pri dosahovaní cieľov akčného plánu na základe týchto referenčných kritérií; žiada ESVČ, aby pravidelne sledovala uznesenia a rozpravy Európskeho parlamentu, ktoré sú relevantné pre vykonávanie akčného plánu; trvá na tom, aby členské štáty prevzali zodpovednosť za akčný plán a prispeli k výročnej správe o jeho vykonávaní podávaním správ o svojich vlastných činnostiach vykonaných podľa tohto strategického dokumentu;

Riešenie globálnych výziev v oblasti ľudských práv a demokracie

Demokratická správa vecí verejných a priestor pre občiansku spoločnosť

48. zastáva názor, že demokratická správa vecí verejných a právny štát sú na celom svete terčom útokov v dôsledku kombinácie rôznych faktorov, napríklad vzostupu autoritárstva a populizmu, rastúcich nerovností a chudoby, tlaku na občiansku spoločnosť, šírenia falošných správ, dezinformácií, kybernetických ohrození a hybridných hrozieb, politického zasahovania a kampaní uskutočňovaných externými subjektmi, straty dôveryhodnosti verejných inštitúcií, polarizácie spoločností a oslabenia kolektívnych organizácií chrániacich verejný záujem; zdôrazňuje tiež, že útoky na slobodu médií a pokusy o manipuláciu verejnej diskusie šírením falošných správ v sociálnych médiách neboli nikdy také časté a tak silné; vyjadruje znepokojenie nad tým, že autoritárske praktiky, ako je stigmatizovanie aktérov občianskej spoločnosti ako „zahraničných agentov“, sa napodobňujú a šíria na celom svete;

49. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby naďalej podporovali posilňovanie demokratických inštitúcií, transparentných a dôveryhodných volebných procesov na celom svete, podnecovali a uvoľňovali demokratickú diskusiu, bojovali proti nerovnostiam, zaručovali prácu organizácií občianskej spoločnosti, podporovali dialóg medzi rôznymi segmentmi spoločnosti, bojovali proti korupcii a beztrestnosti a posilňovali nezávislé a nestranné súdnictvo a mechanizmus zodpovednosti; vyzýva EÚ, aby ešte viac zintenzívnila svoje úsilie v oblasti pozorovania volieb a aby užšie spolupracovala s medzinárodnými organizáciami, najmä s tými, ktoré majú osobitný význam, ako je Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe;

50. zdôrazňuje, že korupcia a porušovanie ľudských práv sú navzájom prepojené; vyzýva EÚ, aby do svojho programu v oblasti ľudských práv začlenila boj proti korupcii; opakuje povinnosť EÚ chrániť združenia na boj proti korupcii, investigatívnych novinárov a oznamovateľov, ktorí pracujú na odhaľovaní korupcie a podvodov;

Klimatické opatrenia a ľudské práva

51. potvrdzuje, že podpora a ochrana ľudských práv a opatrení v oblasti klímy a životného prostredia sú navzájom prepojené, pretože najmä medzinárodné právo v oblasti ľudských práv poskytuje právne prostriedky na nápravu škôd spôsobených zmenou klímy, na vykonávanie opatrení na boj proti zmene klímy a na vyvodenie zodpovednosti voči štátom, podnikom a rozhodujúcim aktérom, najmä tým, ktorí najviac znečisťujú, za ich reakciu na zmenu klímy;

52. podporuje inkluzívny prístup založený na právach na posilnenie opatrení v oblasti klímy, ktorý zabezpečí účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti pri tvorbe, vykonávaní a preskúmavaní politických rozhodnutí týkajúcich sa zmeny klímy a jej dôsledkov; potvrdzuje, že boj proti zmene klímy ide ruka v ruke s podporou a ochranou tých, ktorí obhajujú planétu a jej prírodné zdroje vrátane obhajcov pôdy a životného prostredia a komunít pôvodného obyvateľstva;

Prístup EÚ ku konfliktom, zodpovednosť za porušovanie ľudských práv a boj proti beztrestnosti

53. poukazuje na zložitosť moderných konfliktov, ktoré často vznikajú na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni, niekedy vo forme hybridných alebo kybernetických útokov, zahŕňajú mnohé strany vrátane teroristických organizácií a neštátnych aktérov a majú katastrofálne humanitárne dôsledky, najmä pre ťažkosti pri rozlišovaní medzi bojovníkmi

a civilistami; vyzýva EÚ, aby posilnila svoju reakciu na konflikty, riešila ich základné príčiny, investovala do predchádzania konfliktom a sprostredkovateľského úsilia, hľadala a udržiavala priestor pre politické riešenia, vytvárala spojenectvá s podobne zmýšľajúcimi krajinami a regionálnymi organizáciami, poskytovala ďalšiu finančnú a technickú pomoc a personál na mierové civilné misie a alebo vojenské operácie a podporovala iniciatívy na budovanie dôvery medzi znepriatelenými stranami; vyzýva tiež EÚ, aby zabezpečila začlenenie rodového hľadiska do všetkých týchto snáh, posilnila úlohu žien a mladých ľudí pri predchádzaní konfliktom a ich riešení, ako aj pri udržiavaní mieru, humanitárnej pomoci a obnove po skončení konfliktu, spravodlivosti v prechodnom období a presadzovaní ľudských práv a demokratických reforiem; vyzýva tiež EÚ, aby riešila problém obchodovania s ľuďmi a sexuálneho a rodovo motivovaného násilia a zabezpečila trvalý prístup k základným zdravotníckym službám, ktoré zachraňujú život; trvá na tom, že je dôležité zabezpečiť súdržnosť politiky EÚ v súvislosti so situáciou okupácie alebo anexie územia; pripomína, že politika EÚ by sa mala riadiť medzinárodným humanitárnym právom vo vzťahu ku všetkým takýmto situáciám, a to aj v prípadoch dlhodobej okupácie;

54. vyzýva všetky vlády, aby medzinárodným pozorovateľom vrátane osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva, vysokého komisára OSN pre ľudské práva a osobitných postupov OSN zaručila neobmedzený prístup na všetky svoje územia; zdôrazňuje význam zabezpečenia neobmedzeného prístupu kľúčových medzinárodných humanitárnych organizácií a medzinárodných pozorovateľov do oblastí postihnutých prebiehajúcimi konfliktmi a vojenskou agresiou;

55. vyzýva členské štáty, aby prísne dodržiavali ustanovenia článku 7 Zmluvy OSN o obchode so zbraňami týkajúce sa vývozu a jeho posudzovania a spoločnej pozície EÚ k vývozu zbraní tým, že odmietnu akýkoľvek transfer zbraní a sledovacích zariadení, pri ktorom by hrozilo, že dovážajúci štát alebo neštátny aktér môže spôsobiť alebo umožniť porušovanie ľudských práv alebo medzinárodného humanitárneho práva, a to aj v kontexte európskeho mierového nástroja (EMN);

56. vyzýva členské štáty, aby v rámci EMN zriadili pilier ľudských práv, ktorý bude okrem iného obsahovať cieľ posilnenia postavenia a podpory občianskej spoločnosti, a to aj prostredníctvom programov s finančnými prostriedkami osobitne vyčlenenými na podporu obhajcov ľudských práv ako prispievateľov k budovaniu mieru; vyzýva členské štáty, aby zvážili možnosť zahrnutia povinných záruk v oblasti ľudských práv a posúdení vplyvu do budúceho EMN vrátane dodržiavania pevného politického rámca náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv (HRDD) v oblasti obrany a bezpečnosti inšpirovaného politikou OSN v oblasti ľudských práv;

57. potvrdzuje svoju neochvejnú podporu Medzinárodnému trestnému súdu (MTS) a vyzýva štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Rímskeho štatútu, aby MTS poskytli primerané finančné zdroje, ktoré mu umožnia plniť si úlohy v rámci jeho mandátu; vyzýva MTS, aby pokračoval vo svojej činnosti nestranne a nezávisle; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby nabádali všetkých členov OSN, aby ratifikovali a vykonávali Rímsky štatút; vyzýva signatárov Rímskeho štatútu, aby spolupracovali s MTS; považuje útoky na MTS za nanajvýš poľutovaniahodné a odsudzuje aj individuálne sankcie uložené jeho zamestnancom, najmä hlavnému prokurátorovi MTS, ktoré sú neprijateľné; vyzýva štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, aby prijali konkrétne opatrenia na odstránenie týchto sankcií a na podporu tých, ktorých sa tieto sankcie týkajú; zdôrazňuje, že MTS je jediná medzinárodná inštitúcia, ktorá je spôsobilá stíhať niektoré z najhroznejších zločinov na svete a brániť obete, ktoré nemajú iné východisko; uznáva prácu nezávislého odborného preskúmania, ktorého úlohou je určiť oblasti reformy, a vyzýva MTS, aby prijal všetky potrebné opatrenia na zlepšenie svojej výkonnosti, účinnosti a pozitívneho vplyvu, najmä na komunity a obete, na ktoré sa jeho práca vzťahuje; žiada EÚ a členské štáty, aby naďalej chránili nezávislosť a nestrannosť MTS pred útokmi, ktorých cieľom je brániť fungovaniu medzinárodného trestného súdnictva; vyzýva Komisiu a ESVČ, aby preskúmali spôsoby a predstavili nové nástroje na prispenie k boju proti medzinárodnému zločinu, na pomoc obetiam porušovania medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva s cieľom dostať sa k medzinárodnej spravodlivosti a získať nápravu, a to aj budovaním schopnosti členských štátov a krajín mimo EÚ uplatňovať zásadu univerzálnej jurisdikcie vo svojich domácich právnych systémoch;

58. opakuje svoju výzvu podpredsedovi Komisie/vysokému predstaviteľovi Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku (PK/VP), aby vymenoval osobitného zástupcu EÚ pre medzinárodné humanitárne právo a medzinárodnú spravodlivosť s mandátom podporovať, presadzovať a zastupovať záväzok EÚ k boju proti beztrestnosti;

59. vyzýva členské štáty EÚ a Európsku sieť pre genocídu, aby podporovali vyšetrovací tím OSN pri zhromažďovaní, uchovávaní a skladovaní dôkazov o trestných činoch páchaných v súčasnosti alebo nedávno, aby sa nestratili;

60. vyjadruje potrebu zabezpečiť spravodlivosť pre všetky obete porušovania medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a humanitárneho práva a vzhľadom na prebiehajúci ozbrojený konflikt vyzýva na okamžité zastavenie prejavov nepriateľstva; zdôrazňuje, že medzinárodné spoločenstvo je zodpovedné za ukončenie beztrestnosti a závažných porušení, ku ktorým dochádza vo viacerých krajinách;

61. vyjadruje hlboké znepokojenie nad využívaním sexuálneho a rodovo motivovaného násilia ako vojnovej zbrane; zdôrazňuje, že sexuálne zločiny a rodovo motivované násilie sa v Rímskom štatúte považujú za vojnové zločiny, zločiny proti ľudskosti alebo základné prvky genocídy alebo mučenia; požaduje koordinované opatrenia na ukončenie používania sexuálneho násilia ako vojnovej zbrane; víta rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN (BR OSN) č. 2467 o sexuálnom násilí v konfliktoch a všetky súvisiace rezolúcie BR OSN, počnúc rezolúciou BR OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti, v ktorej sa potvrdzuje záväzok BR OSN predchádzať používaniu sexuálneho násilia ako vojnovej a teroristickej taktiky pomocou všetkých prostriedkov, ktoré má k dispozícii, vrátane sankcií a iných cielených opatrení proti páchateľom; zdôrazňuje, že je potrebné zabezpečiť, aby sa ženským obetiam vojnového znásilnenia poskytovala všetka potrebná bezpečná lekárska a psychologická pomoc a služby vrátane bezpečného umelého prerušenia tehotenstva, ako sa stanovuje v medzinárodnom humanitárnom práve; vyzýva EÚ, aby bojovala proti beztrestnosti porušovania sexuálnych a reprodukčných práv v konfliktných prostrediach, a podporuje právo žien a dievčat na pravdu, účinné opravné prostriedky a odškodnenie za porušovanie týchto práv; okrem toho víta skutočnosť, že OSN 30. októbra 2019 vytvorila Medzinárodný fond pre obete sexuálneho násilia súvisiaceho s konfliktmi s cieľom pomôcť im získať odškodnenie;

62. pripomína hodnotiace správy OSN o úsilí presadzovať právo a poskytovať lekársku pomoc v prípade sexuálneho vykorisťovania a zneužívania zamestnancami Organizácie Spojených národov a pridruženým personálom v mierových operáciách; zdôrazňuje, že je potrebné aby OSN, členské štáty EÚ a orgány spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky EÚ bezodkladne a s maximálnou rozhodnosťou vyšetrili, trestne stíhali a odsúdili všetkých zamestnancov OSN, jednotlivých štátov a EÚ, ktorí spáchali sexuálne násilné činy; pripomína potrebu zreformovania príslušných štruktúr tak, aby sa skoncovalo s beztrestnosťou personálu OSN a EÚ a zriadili sa funkčné a transparentné mechanizmy dohľadu a zodpovednosti; považuje za neprijateľné, že návrhy na začatie konania týkajúce sa prípadov údajného zneužívania zostávajú v súčasnosti i naďalej úplne dobrovoľné a závisia od krajiny, ktorá prispela vojenskými jednotkami; je presvedčený, že takéto závažné zločiny by sa dali obmedziť a dalo by sa im predchádzať aj výchovou a vzdelávaním; pripomína naliehavú potrebu predchádzať takýmto trestným činom v budúcnosti aj preto, aby sa obnovila dôvera miestneho obyvateľstva voči medzinárodným mierovým jednotkám;

63. zdôrazňuje súvislosť medzi porušovaniami ľudských práv a rozsiahlou beztrestnosťou a nedostatkom zodpovednosti v regiónoch a krajinách dotknutých konfliktmi alebo krajinách charakterizovaných politicky motivovaným zastrašovaním, diskrimináciou, obťažovaním a útokmi, únosmi, policajnou brutalitou, svojvoľným zatýkaním, prípadmi mučenia a vraždami; požaduje EÚ, aby podporila kroky zamerané na boj proti beztrestnosti a podporu zodpovednosti v krajinách, v ktorých dynamika beztrestnosti odmeňuje tých, ktorí majú najväčšiu zodpovednosť, a oslabuje obete;

64. ľutuje, že musí vyňať nositeľku Sacharovovej ceny Aun Schan Su Ťij z komunity nositeľov Sacharovovej ceny, ale víta toto rozhodnutie, ako odpoveď na jej nečinnosť a akceptovanie pretrvávajúcich trestných činov proti komunite Rohingov v Mjanmarsku;

65. vyjadruje znepokojenie nad tým, že dochádza k popravám bez riadneho konania, mučeniu a inému porušovaniu ľudských práv v mene boja proti nelegálnym drogám; opakuje, že bojom proti trestnej činnosti nemožno ospravedlniť žiadne porušovanie ľudských práv, a vyzýva na zhromaždenie najlepších postupov s cieľom dosiahnuť prístup minimalizácie škôd založený na zásadách právneho štátu;

66. oceňuje prácu a prínos osobitnej spravodajkyne OSN pre mimosúdne popravy, popravy bez riadneho konania alebo svojvoľné popravy Agnès Callamardovej k boju proti beztrestnosti pri vyšetrovaní podozrení z mimosúdnych vrážd v roku 2019, napríklad vraždy žurnalistu Jamala Khashoggiho, napriek tomu, že bola vystavená zastrašovaniu a hrozbám;

67. podporuje reformy súdnictva, aby sa zabezpečila jeho nestrannosť a nezávislosť, vrátane riešenia otázok spojených s prijímaním a menovaním sudcov, korupciou a rodovými predsudkami v rámci súdnictva;

68. vyzýva na urýchlené prijatie a vykonávanie nezávislého, flexibilného a reaktívneho globálneho sankčného mechanizmu EÚ pre oblasť ľudských práv, tzv. Magnického aktu EÚ, ako zásadnej súčasti existujúceho súboru nástrojov EÚ v oblasti ľudských práv a zahraničnej politiky, ktorý by posilnil úlohu EÚ ako globálneho aktéra v oblasti ľudských práv a umožnil by cielené sankcie voči jednotlivcom a štátnym i neštátnym aktérom a iným entitám, ktorí sú zodpovední za závažné porušovanie ľudských práv vrátane aktov systematickej korupcie súvisiacej so závažnými porušeniami ľudských práv; víta prijatie globálnych sankčných mechanizmov v oblasti ľudských práv v čoraz väčšom počte krajín; zdôrazňuje, že je dôležité, aby bol tento systém v súlade s mechanizmom súdneho preskúmania EÚ; poukazuje na to, že je potrebné vyčleniť dostatočné zdroje, aby sa umožnilo jeho účinné vykonávanie; vyzýva na zriadenie poradného výboru na úrovni EÚ za účasti Európskeho parlamentu; zdôrazňuje, že takýto mechanizmus prispeje k boju proti porušovaniam ľudských práv, boju proti beztrestnosti a ochrane aktivistov a obhajcov ľudských práv na celom svete, ako aj k potvrdeniu významu účinného konania Európskej únie, pokiaľ ide o sankcie v oblasti ľudských práv, a teda použitie hlasovania kvalifikovanou väčšinou; víta prijatie rozhodnutia Rady o cielených reštriktívnych opatreniach na odrádzanie a reagovanie v prípade kybernetických útokov, ktoré predstavujú vonkajšiu hrozbu pre EÚ a jej členské štáty;

69. domnieva sa, že celosvetová epidémia COVID-19 by sa nemala používať ako zámienka na oslabenie sankčných režimov; zdôrazňuje však, že sankcie by nemali brániť poskytovaniu humanitárnej pomoci vrátane lekárskej pomoci v súlade s medzinárodným humanitárnym právom;

Obhajcovia ľudských práv

70. odsudzuje vraždy, svojvoľné zadržiavanie, mučenie, prenasledovanie, obťažovanie, zastrašovanie, vydieranie, diaľkový digitálny a fyzický dohľad a očierňujúce kampane proti obhajcom ľudských práv, ich rodinám a právnikom, ako aj tým, ktorí ich podporujú a sympatizujú s nimi; s veľkým znepokojením berie na vedomie vysoký počet násilných útokov a vrážd proti obhajcom ľudských práv bojujúcich za pôdu a životné prostredie v roku 2019 z dôvodu ochrany prírodných zdrojov a práv jednotlivcov na život v bezpečnom a zdravom prostredí; konštatuje, že v niektorých častiach sveta tieto útoky dosiahli nebezpečnú úroveň; v tejto súvislosti zdôrazňuje osobitnú zraniteľnosť obhajcov ľudských práv a potrebu primeranej ochrany, aby mohli svoju nesmierne dôležitú prácu vykonávať bez obťažovania a prenasledovania; zdôrazňuje úlohu, ktorú môžu náboženské organizácie zohrávať pri reagovaní na humanitárne krízy, presadzovaní mieru, spravodlivosti a dodržiavania ľudských práv, pri riešení nenásilia a pri vystupovaní ako sprostredkovatelia pri rokovaniach o riešení konfliktov;

71. vyjadruje mimoriadne znepokojenie v súvislosti so zvyšujúcim sa počtom vynesených rozsudkov, bez záruky minimálnych noriem spravodlivého súdneho procesu požadovaných medzinárodným právom; vyzýva EÚ, aby naďalej využívala spoluprácu a diplomaciu a snažila sa tak o plné rešpektovanie práva na spravodlivý proces pre každú osobu;

72. požaduje ukončenie všetkých útokov proti obhajcom ľudských práv, prepustenie všetkých svojvoľne zadržiavaných osôb a vyvodenie zodpovednosti proti zodpovedným osobám; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby vypracovali strategickú víziu na vysokej úrovni na boj proti rastúcim globálnym útokom na obhajcov ľudských práv, a to aj prijatím dôrazných záverov Rady pre zahraničné veci, v ktorých by ministri zahraničných vecí mali vyzvať na prijatie ambicióznych globálnych opatrení EÚ na ochranu obhajcov ľudských práv; vyzýva inštitúcie EÚ, aby dôraznejšie podporovali obhajcov ľudských práv ako kľúčovú a neoddeliteľnú súčasť vonkajšej politiky Únie v oblasti ľudských práv; zdôrazňuje, že politický dialóg a angažovanosť s orgánmi krajín mimo EÚ, pozorovanie súdnych procesov, stretnutia s obhajcami ľudských práv pri návštevách krajín, návštevy zadržiavaných obhajcov ľudských práv, podpora premiestňovania a verejné vyhlásenia sú základnými vykonávacími prvkami tejto politiky; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili úsilie tým, že budú vystupovať jednotnejšie a budú používať tieto nástroje koherentne a jednotne bez ohľadu na dotknutú krajinu v prípadoch, keď boli porušené práva obhajcov ľudských práv; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v tomto duchu vydávali výročné závery Rady o obhajcoch ľudských práv, začleňovali do nich hodnotenie činnosti obhajcov ľudských práv a stanovovali strategické záväzky pre obhajcov ľudských práv na najvyššej úrovni; zdôrazňuje pokračujúce opatrenia Európskeho parlamentu a jeho Podvýboru pre ľudské práva v roku 2019 zamerané na podporu a vyzdvihovanie situácie obhajcov ľudských práv vrátane laureátov Sacharovovej ceny a kandidátov na túto cenu, najmä ak sú v ohrození alebo čelia porušovaniu svojich práv;

73. vyzýva EÚ, aby zaručila prístup obhajcov ľudských práv žien, ktorí čelia rodovo podmienenému násiliu, k ochranným mechanizmom a zdrojom, aby ich politicky podporovala, zvýšila finančné prostriedky pre nezávislé organizácie občianskej spoločnosti, ktoré presadzujú práva žien a dievčat, a aby prijala ako prílohu k usmerneniam EÚ o obhajcoch ľudských práv súbor nástrojov, ktorý by EÚ poskytol praktické kroky na lepšie uspokojenie potrieb obhajcov ľudských práv žien na celom svete;

74. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zvýšili úroveň ambícií s cieľom zabezpečiť prepustenie uväznených obhajcov ľudských práv vrátane exemplárnych prípadov uväznených obhajcov ľudských práv, ktoré ilustrujú spôsob, akým represívne vlády na celom svete dôsledne využívajú právo pri pokuse o pošpinenie a umlčanie obhajcov ľudských práv; zdôrazňuje, že medzi takéto prípady patria laureáti a finalisti Sacharovovej ceny Európskeho parlamentu;

75. naliehavo vyzýva delegácie EÚ a zastúpenia členských štátov, aby naďalej využívali verejnú diplomaciu a iniciatívy s cieľom poukázať na individuálne prípady obhajcov ľudských práv a aby v prípade potreby uľahčili vydávanie núdzových víz a poskytovali dočasné útočisko v členských štátoch EÚ;

76. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zlepšili prístup k vízam EÚ na účely krátkodobého premiestnenia obhajcov ľudských práv, a to najmä začlenením pokynov do príručky EÚ o udeľovaní zjednodušení obhajcom ľudských práv a ich rodinným príslušníkom a aby sa usilovali o zmenu právnych nástrojov v oblasti víz, najmä vízového kódexu;

77. víta predĺženie mechanizmu obhajcov ľudských práv EÚ ProtectDefenders.eu v novembri 2019 o ďalšie tri roky; pripomína význam tohto mechanizmu vzhľadom na rastúce potreby a rôznorodosť problémov, ktorým čelia obhajcovia ľudských práv; žiada o posilnenie tohto mechanizmu a jeho neustále prehodnocovanie v súlade s jeho potrebami;

Práva žien a rodová rovnosť

78. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby koherentne vykonávali stratégiu pre rodovú rovnosť v rámci EÚ aj mimo nej a aby prijali účinné a konkrétne opatrenia na boj proti odmietavému postoju voči právam žien, rodovej rovnosti a SRZP;

79. pripomína, že SRZP a primerané sexuálne vzdelávanie sú ľudskými právami; vyzýva EÚ a členské štáty, aby opätovne potvrdili neodcudziteľné práva žien na telesnú nedotknuteľnosť, dôstojnosť a autonómne rozhodovanie a aby zachovali univerzálnosť a nedeliteľnosť všetkých ľudských práv vo všetkých súvislostiach a aby obhajovali a podporovali najmä tie, ktoré sú najviac ohrozené, ako sú SRZP;

80. víta závery predsedníctva Rady, ktoré podporilo 24 členských štátov, o akčnom pláne EÚ pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien vo vonkajších vzťahoch na roky 2021 – 2025 (GAP III) so silnými záväzkami a opatreniami v oblasti SRZP; v tejto súvislosti vyzýva na posilnenie podpory EÚ krajinám mimo EÚ, najmä krajinám zapojeným do procesu rozširovania a susedným krajinám, ktoré zavádzajú nové politiky a legislatívne zmeny s cieľom zosúladiť vnútroštátne právne rámce s medzinárodnými záväzkami a záväzkami v oblasti cieľov udržateľného rozvoja týkajúcimi sa práv žien a rodovej rovnosti, predchádzať násiliu voči ženám a dievčatám a bojovať proti nemu, chrániť obhajkyne ľudských práv, podporovať SRZP žien, poskytovať mladým ľuďom komplexnú primeranú sexuálnu výchovu založenú na vedeckých poznatkoch, a tak umožniť dievčatám a mladým ženám bezpečne dospieť, a predchádzať sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu, mrzačeniu ženských pohlavných orgánov a iným škodlivým praktikám vrátane núteného manželstva, a skoncovať s týmito praktikami;

81. ďalej vyzýva EÚ a členské štáty, aby podporovali rodovú rovnosť a SRZP vo všetkých svojich vonkajších činnostiach, a to aj na viacstranných a dvojstranných fórach, s osobitným dôrazom na marginalizované alebo zraniteľné skupiny, ako sú LGBTI osoby, a cieľ dosiahnuť všeobecnú zdravotnú starostlivosť prostredníctvom prepojených intervencií v oblasti SRZP a HIV;

82. nabáda k tomu, aby sa šlo nad rámec len riešenia základných príčin štrukturálnych rodových nerovností tým, že sa zaručia rovnaké príležitosti a posilní sa účasť žien;

83. poukazuje na potrebu vytvoriť sociálne a hospodárske prostredie a podmienky, ktoré umožnia rodičom pokračovať v ich profesionálnom rozvoji;

Streda 20. januára 2021

84. vyzýva členské štáty, aby zaujali spoločný prístup a spolupracovali s medzinárodnými inštitúciami s cieľom získať nové, porovnateľné a rozčlenené údaje, ako aj vypracovať cielené politické a legislatívne zásahy na boj proti porušovaniam ľudských práv, a vyzýva Komisiu, aby do svojich rokovaní o spolupráci a do dohôd s dotknutými krajinami zahrnula záväzky a referenčné hodnoty na odstránenie mrzačenia ženských pohlavných orgánov;

85. pripomína, že v Istanbulskom dohovore, ktorý je prvou všeobecne záväznou zmluvou na boj proti násiliu páchanému na ženách a dievčatách a domácemu násiliu, sa stanovujú referenčné kritériá pre medzinárodné normy, ktoré je potrebné ratifikovať a vykonávať; opätovne pripomína, že pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru bolo uznané za kľúčovú prioritu stratégie EÚ pre rodovú rovnosť na roky 2020 – 2025; vyzýva EÚ a všetky jej členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, aby čo najskôr ratifikovali a začali vykonávať Istanbulský dohovor; vyzýva EÚ, aby spolupracovala s inými krajinami na zintenzívnení ich činnosti v oblastiach vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a sociálnych služieb, zhromažďovania údajov, financovania a tvorby programov, a to s cieľom lepšie predchádzať sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu na celom svete a lepšie na takéto násilie reagovať;

86. zdôrazňuje, že migrantky a utečenky a dievčatá, ktoré potrebujú ochranu, by sa mali považovať za držiteľky práv;

87. oceňuje pokrok iniciatívy EÚ – OSN Spotlight; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že projekty financované touto iniciatívou sa budú usilovať o riešenie základných príčin porušovania práv žien vrátane pretrvávania škodlivých rodových stereotypov;

Práva dieťaťa

88. pripomína svoju výzvu adresovanú EÚ a jej členským štátom, aby zintenzívnili svoju spoluprácu a dialóg s krajinami, ktoré nie sú členmi EÚ, a aby ako prioritu stanovili práva detí a ich ochranu, s tým cieľom, aby sa práva detí dodržiavali všade na svete a aby sa nezabudlo na žiadne dieťa; v tejto súvislosti naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby spolupracovali s partnerskými krajinami a zaviazali sa k poskytnutiu ďalších finančných zdrojov, najmä v rámci oficiálnej rozvojovej pomoci, s cieľom riešiť globálne výzvy týkajúce sa zdravia a vzdelávania detí vrátane práva na vzdelávanie v materinskom jazyku, odstránenia detskej práce, boja proti násiliu, sexuálnemu zneužívaniu a manželstvám maloletých a núteným manželstvám, obchodovaniu s ľuďmi a vykorisťovaniu a náboru alebo využívaniu v ozbrojených konfliktoch, ktorých obeťami sú milióny detí; pripomína, že najlepšie záujmy dieťaťa zahŕňajú ochranu dieťaťa, starostlivosť oň a jeho bezpečnosť v prostredí, v ktorom môže vyrastať s podporou a ochranou, ktoré potrebuje, a to pri uspokojovaní jeho základných potrieb; zdôrazňuje, že vzdelávanie je základným nástrojom boja proti diskriminácii detí a násiliu páchanom na deťoch; požaduje opatrenia na uľahčenie prístupu detí k vzdelávaniu;

89. víta pozornosť venovanú opatreniam EÚ v oblasti ochrany a presadzovania práv dieťaťa pri príležitosti 30. výročia Dohovoru OSN o právach dieťaťa a opakuje svoju výzvu Komisii, aby preskúmala, ako môže EÚ ako orgán pristúpiť k Dohovoru OSN o právach dieťaťa;

Práva osôb so zdravotným postihnutím

90. víta ratifikáciu Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a jeho opčného protokolu v roku 2019; zdôrazňuje, že je dôležité v plnej miere zohľadniť osobitné potreby osôb so zdravotným postihnutím; vyzýva EÚ, aby do svojich politík v oblasti vonkajšej činnosti a rozvojovej pomoci začlenila boj proti diskriminácii na základe zdravotného postihnutia spolu s bojom za rovnaký prístup na pracovný trh a prístup k vzdelávaniu a odbornej príprave, a aby zároveň podporovala riešenia, ktoré osobám so zdravotným postihnutím zjednodušia pôsobenie v rámci spoločnosti; opakuje, že je dôležité, aby členské štáty aj inštitúcie EÚ účinne vykonávali Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, najmä pokiaľ ide o záväzky EÚ v oblasti humanitárnej pomoci a medzinárodnej spolupráce vo všetkých príslušných politikách EÚ; zdôrazňuje význam nediskriminácie a potrebu dôveryhodne uplatňovať zásadu univerzálnej prístupnosti a zabezpečiť dodržiavanie všetkých práv osôb so zdravotným postihnutím;

Práva lesieb, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb

91. odsudzuje stigmatizáciu, svojvoľné zadržiavanie, mučenie, prenasledovanie a zabíjanie LGBTI osôb a podnecovanie k násiliu voči nim; s poľutovaním si všíma zväčšujúce sa rozdiely medzi krajinami, ktoré smerujú k lepšej ochrane práv LGBTI osôb, najmä prostredníctvom dekriminalizácie homosexuality, a krajinami, ktoré ich práva oslabujú a nechávajú priestor na prenasledovanie, diskrimináciu a stigmatizáciu LGBTI osôb; domnieva sa, že násilné praktiky a činy páchané voči osobám z dôvodu ich skutočnej a vnímanej sexuálnej orientácie, rodovej identity alebo prejavu alebo pohlavných znakov by nemali zostať bez trestu a je nutné s nimi skoncovať;

92. vyzýva EÚ, aby zohrávala vedúcu úlohu pri ochrane ľudských práv a boji proti diskriminácii a stigmatizácii LGBTI osôb, tzv. konverznej terapii, mrzačeniu pohlavných orgánov a nútenej sterilizácii transrodových osôb; ďalej vyzýva EÚ, aby využila všetky diplomatické nástroje, ktoré má k dispozícii, na dekriminalizáciu sexuálnych vzťahov medzi partnermi rovnakého pohlavia a stanovila príklad riešením násilia a diskriminácie na základe sexuálnej orientácie, rodovej identity, rodového prejavu a pohlavných znakov, a to prostredníctvom účinného vykonávania novej stratégie pre rovnosť LGBTI+ osôb v rámci EÚ aj mimo nej; vyzýva EÚ a členské štáty, aby dôkladne a dôsledne uplatňovali usmernenia EÚ na podporu a ochranu požívania všetkých ľudských práv LGBTI osôb vo svojej vonkajšej politike;

93. zdôrazňuje, že pandémia COVID-19 tvrdo zasiahla komunity LGBTI z dôvodu zhoršenia domáceho násilia voči osobám LGBTI, ktoré boli nútené tráviť karanténu či vrátiť sa do diskriminujúcich rodín a domácností, k zvýšeniu nezamestnanosti a bezdomovectva, neschopnosti získať prístup k životu zachraňujúcej zdravotnej starostlivosti, ako sú služby súvisiace s HIV a zdravotná starostlivosť súvisiaca s prechodom, a čo takisto viedlo k väčšiemu hľadaniu obetných baránkov; vyzýva na začlenenie LGBTI osôb do programov pomoci v súvislosti s pandémiou COVID-19;

Pôvodné obyvateľstvo

94. je vážne znepokojený utrpením a zraniteľnosťou pôvodných komunít a jednotlivcov okrem iného v dôsledku zmeny klímy, pandémie COVID-19, straty ich pôdy a živobytia vinou korporátnych činností a súvisiacich škôd; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že pôvodné obyvateľstvo naďalej čelí rozsiahlej a systematickej diskriminácii a prenasledovaniu na celom svete, pri ktorých dochádza k nútenému vysídľovaniu, svojvoľnému zatýkaniu a zabíjaniu obhajcov ľudských práv a ochrancov pôdy; odporúča, aby EÚ a jej členské štáty zahrnuli odkazy na pôvodné obyvateľstvo a práva obsiahnuté v Deklarácii OSN o právach pôvodného obyvateľstva do príslušných a vznikajúcich rámcov pre náležitú starostlivosť a zabezpečili, aby nadnárodné spoločnosti boli brané na zodpovednosť v prípade porušenia ich povinností;

95. pripomína požiadavku, aby EÚ, jej členské štáty a ich partneri v rámci medzinárodného spoločenstva prijali všetky potrebné opatrenia na úplné uznanie, ochranu a presadzovanie práv pôvodných obyvateľov a na ochranu ich jazyka, pôdy, území a zdrojov; víta prácu občianskej spoločnosti a MVO v súvislosti s týmito otázkami; opätovne potvrdzuje, že je potrebné vytvoriť mechanizmus sťažností na podávanie sťažností týkajúcich sa porušovania a zneužívania práv pôvodného obyvateľstva v dôsledku činností nadnárodných podnikov; pripomína svoje rozhodnutie vymenovať stáleho spravodajcu pre pôvodné obyvateľstvo v Európskom parlamente s cieľom monitorovať situáciu pôvodného obyvateľstva z hľadiska ľudských práv; vyzýva krajiny, aby ratifikovali ustanovenia Dohovoru MOP č. 169 z 27. júna 1989 o pôvodnom a kmeňovom obyvateľstve;

96. naliehavo žiada vlády, aby realizovali rozvojové a environmentálne politiky, ktoré rešpektujú hospodárske, sociálne a kultúrne práva a ktoré zapájajú pôvodné a miestne obyvateľstvo v súlade s cieľmi OSN v oblasti trvalo udržateľného rozvoja;

Rasizmus, diskriminácia, xenofóbia a súvisiaca neznášanlivosť

97. víta skutočnosť, že Rada v roku 2019 prijala usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúce sa nediskriminácie vo vonkajšej činnosti; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby využili všetky nástroje, ktoré majú k dispozícii, s cieľom zabezpečiť, aby osoby zodpovedné za porušovanie práv na základe diskriminácie z dôvodu rasy, kasty (práce alebo pôvodu), etnického alebo národnostného pôvodu boli brané na zodpovednosť;

98. s veľkým znepokojením berie na vedomie rozsah a dôsledky kastovnej hierarchie, diskriminácie z dôvodu príslušnosti ku kaste a pretrvávajúce porušovanie ľudských práv na základe príslušnosti ku kaste vrátane odopierania prístupu k právnemu systému alebo zamestnaniu a pretrvávajúcej segregácie, chudoby a stigmatizovania, prekážok z dôvodu príslušnosti ku kaste, pokiaľ ide o vykonávanie základných ľudských práv a uľahčenie ľudského vývoja; opakuje svoju výzvu na vytvorenie politiky EÚ v oblasti diskriminácie na základe príslušnosti ku kaste; opätovne vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili úsilie a podporili iniciatívy na úrovni OSN a v delegáciách EÚ a v tretích krajinách s cieľom odstrániť diskrimináciu na základe príslušnosti ku kaste:

99. pripomína význam aktívnej podpory inkluzívnych a protirasistických iniciatív, najmä vzhľadom na vzostup xenofóbnych a rasistických útokov na celom svete, v kontexte zvýšených výziev na sociálnu spravodlivosť, ktorá inšpirovala vlnu celosvetových protestov;

Streda 20. januára 2021

100. pripomína kľúčovú úlohu vzdelania pri odstraňovaní predsudkov a stereotypov a presadzovaní tolerancie, porozumenia a rozmanitosti a zdôrazňuje, že vzdelávanie je kľúčovým nástrojom na skoncovanie so štrukturálnou diskrimináciou a rasizmom v našej spoločnosti; vyzýva členské štáty, aby podporovali antidiskriminačné politiky vo všetkých oblastiach; domnieva sa, že boj proti rasizmu je horizontálnym problémom a mal by sa zohľadniť vo všetkých oblastiach politiky Únie;

101. vyzýva všetky delegácie EÚ a ich príslušné kontaktné miesta pre ľudské práva, aby dôsledne dodržiavali svoju povinnosť posudzovať a analyzovať stav nediskriminácie a aby ju predložili vo svojich stratégiách EÚ v oblasti ľudských práv a demokracie (HRDCS) v rámci kapitoly týkajúcej sa nediskriminácie a vylúčenia, ako aj jej príslušných oddielov o osobitných dôvodoch diskriminácie a/alebo diskriminovaných skupín; zdôrazňuje, že aktualizácie stavu nediskriminácie vo výročných správach o vykonávaní HRDCS a v správach vedúcich misií sú nevyhnutné na prípravu a informovanie o dialógoch o ľudských právach, pričom v usmerneniach sa takisto uvádza, že EÚ musí povzbudzovať a podporovať aktívnu účasť občianskej spoločnosti na mnohostranných fórach a mechanizmoch týkajúcich sa diskriminácie na základe kasty (práca a pôvod);

Národnostné, etnické a jazykové menšiny

102. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že mnohé krajiny napriek svojim medzinárodným povinnostiam a záväzkom chrániť menšiny presadzujú politiku nútenej asimilácie národnostných, etnických a jazykových menšín tým, že nerešpektujú ich základné a ľudské práva;

103. vyzýva vlády partnerských krajín EÚ, aby rešpektovali základné ľudské práva národnostných, etnických a jazykových menšín vrátane ich kultúry, jazyka, náboženstva, tradícií a histórie s cieľom chrániť kultúru a rozmanitosť; opakuje, že je potrebné plniť povinnosti a záväzky, ktoré prevzali na základe medzinárodných zmlúv a dohôd, ako aj odporúčania Rady Európy;

Sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery

104. je znepokojený počtom vrážd, útokov a prípadov prenasledovania, diskriminácie, obťažovania a podnecovania k antagonizmu a množstvom obmedzení práv jednotlivcov a skupín v roku 2019 z dôvodu ich náboženského vyznania, viery, ateizmu alebo agnosticizmu; opätovne potvrdzuje svoju podporu obetiam násilia založeného na náboženskom vyznaní alebo viere a svoj záväzok skoncovať s týmto druhom násilia; zdôrazňuje, že treba venovať osobitnú pozornosť situácii prenasledovaných náboženských skupín na celom svete, ktoré čelia diskriminácii, hrozbám, zákonom o rúhaní, zákonom proti konverzii, búraniu miest ich bohoslužieb, násiliu, zotročovaniu, znásilňovaniu, nedobrovoľným zmiznutiam, popravám a genocíde; kladie dôraz na to, že je potrebné venovať osobitnú pozornosť okrem iného situácii prenasledovaných kresťanov na celom svete, ktorí tvoria prevažnú väčšinu náboženských skupín čeliacich diskriminácii, násiliu a smrti;

105. ďalej vyjadruje znepokojenie nad zneužívaním a inštrumentalizáciou náboženského vyznania na narušovanie iných ľudských práv vrátane SRZP a práv osôb LGBTI; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že niektoré krajiny už majú, presadzujú alebo sa snažia zaviesť trestné zákony, ktoré ukladajú tresty za rúhanie, konvertovanie alebo odpadlíctvo; zdôrazňuje, že sloboda náboženského vyznania a viery zahŕňa aj právo neveriť, zastávať teistické, neteistické, agnostické či ateistické presvedčenie a právo odpadlíctva od viery;

106. vyzýva Komisiu, ESVČ a členské štáty, aby vykonávali usmernenia EÚ o podpore a ochrane slobody náboženského vyznania alebo viery; opätovne vyzýva Radu a Komisiu, aby uskutočnili transparentné a komplexné posúdenie účinnosti a pridanej hodnoty pozície osobitného vyslanca na spustenie procesu obnovenia tohto mandátu a pozície Komisiou; trvá na tom, že po posúdení by sa na jeho prácu mali poskytnúť primerané zdroje s cieľom zvýšiť účinnosť EÚ v tejto oblasti; vyjadruje poľutovanie nad oneskorením pri vykonávaní tohto posúdenia; vyzýva Komisiu, aby zaručila transparentnosť pri vymenúvaní, mandáte, činnostiach a vykazovaní povinností budúceho osobitného vyslanca a aby zabezpečila jeho záväzok k univerzálnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti všetkých ľudských práv a európskych hodnôt; pripomína Komisii, že treba primerane podporovať inštitucionálny mandát, kapacitu a povinnosti osobitného vyslanca;

107. víta globálnu výmenu názorov o náboženstve v spoločnosti, ktorú 6. septembra 2019 v Bruseli otvoril PK/VP; odporúča však, aby sa rovnaká pozornosť venovala tak vnútronáboženským, ako aj medzináboženským vzťahom; v tejto súvislosti vyzýva na rozvoj podpory EÚ pre vnútronáboženský dialóg na miestnej úrovni s cieľom bojovať proti extrémizmu a nenávistným prejavom; ďalej žiada, aby sa ciele podpory a ochrany slobody myslenia, svedomia, náboženského vyznania alebo viery začlenili do širšej škály činností EÚ súvisiacich s ľudskými právami;

108. opakuje dôležitosť, ktorá sa prikladá akademickej slobode, a naliehavo vyzýva EÚ a členské štáty, aby zintenzívnili svoje diplomatické úsilie prostredníctvom dvojstrannej a mnohostrannej angažovanosti v súvislosti s hrozbami alebo útokmi na akademickú slobodu zo strany štátnych a neštátnych subjektov, najmä násilnými útokmi na inštitúcie a členov komunity vysokoškolského vzdelávania, ako aj v súvislosti s diskriminačnými politikami alebo praktikami, neprimeranými obmedzeniami alebo nátlakom na výskum alebo vyjadrenie a neoprávneným trestným stíhaním alebo zadržiavaním; vyzýva ESVČ a Komisiu, aby preskúmali existujúce mechanizmy podpory a ochrany pre obhajcov ľudských práv s cieľom rozvíjať kapacity na identifikáciu a poskytovanie pomoci vrátane núdzovej ochrany a podpory v prípadoch útokov na akademickú slobodu; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila trvalú a vysokú úroveň podpory Európskeho medziuniverzitného centra pre ľudské práva a demokratizáciu a Globálneho kampusu pre ľudské práva a demokraciu ako hlavnej iniciatívy v rámci podpory EÚ zameranej na vzdelávania v oblasti ľudských práv na celom svete;

Sloboda prejavu, sloboda tlače a právo na informácie

109. odsudzuje zabíjanie, únosy, väznenie, obťažovanie a zastrašovanie mnohých novinárov, blogerov a oznamovateľov a útoky proti nim, a to aj fyzickými a súdnymi prostriedkami, ako aj kontrolu alebo blokovanie internetu a médií; pripomína, že sloboda prejavu a sloboda médií sú základmi demokratickej spoločnosti; uznáva význam práva na informácie v moderných spoločnostiach, a to aj v rodnom jazyku pre všetky etnické komunity, a úlohu, ktorú všetky formy komunikácie zohrávajú pri rozvoji kultúry plurality; pripomína, že médiá by sa mali riadiť zásadou nediskriminácie;

110. odsudzuje pokusy niektorých režimov a orgánov o odstránenie alebo obmedzenie práv na slobodu prejavu alebo slobodu médií, ktorých nevyhnutnosť nelegitímne odôvodňujú účelmi posilnenia bezpečnosti alebo verejného zdravia, či boja proti terorizmu, hanobeniu, urážkam alebo rúhaniu; zdôrazňuje novú vlnu cenzúry ako zámienku niektorých vlád v boji proti falošným správam počas pandémie COVID-19 ako zámienku;

111. odsudzuje dezinformácie a útoky propagandy zamerané na rušenie legitimity hodnôt, za ktoré EÚ sa zasadzuje pre všetky cieľové menšiny; je hlboko znepokojený nárastom nenávistných prejavov a podnecovaní k násiliu v on-line a off-line komunikácii, keďže to predstavuje priamu hrozbu pre právny štát a hodnoty zakotvené v ľudských právach; konštatuje, že čoraz väčšia sociálna a politická polarizácia, ktorú posilňujú algoritmy sociálnych médií využívajúce techniky duševného zvádzania, upevňuje radikalizmus, úplne potláča kritické myslenie, znemožňuje dialóg a otvára priestor extrémizmu;

112. odporúča čo najlepšie zabezpečenie proti šíreniu dezinformácií a nepriateľskej propagandy, a to vytvorením právneho rámca na riešenie hybridných hrozieb na úrovni EÚ aj na medzinárodnej úrovni vrátane kybernetickej a informačnej vojny; naďalej podporuje iniciatívy, ktoré pomáhajú rozlišovať medzi falošnými správami alebo propagačnými dezinformáciami a informáciami zhromaždenými ako súčasť skutočnej a nezávislej práce novinárov;

113. zdôrazňuje prípady koncentrácie médií v rukách jednotlivcov, ako aj nedostatočnú transparentnosť vo vlastníctve médií, čo obmedzuje pluralitu, ktorá je nevyhnutná z hľadiska prístupu k nezaujatým informáciám;

114. rozhodne odsudzuje neodôvodnené súdne konania proti novinárom s cieľom zbankrotovať (strategické žaloby proti účasti verejnosti) a umlčať ich, najmä v prípadoch korupcie; zdôrazňuje, že treba zriadiť platformy poskytujúce včasné varovanie v prípade, že sú novinári ohrození, ako aj platformy poskytujúce ochranu ich práce s cieľom umožniť kolegom novinárom pokračovať v prebiehajúcich vyšetrovaniach bez prerušenia zo strachu z právnych dôsledkov;

115. pripomína, že akékoľvek obmedzenia slobody prejavu alebo slobody médií musia slúžiť legitímnemu cieľu v súlade s medzinárodnými záväzkami zakotvenými v článku 19 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach;

116. vyzýva EÚ, aby vyvinula maximálne úsilie na ochranu slobody prejavu, slobody médií a tých, ktorí sa tieto slobody snažia obhajovať; vyzýva EÚ a členské štáty, aby odsúdili všetky spôsoby fyzického a justičného zastrašovania používané proti novinárom v snahe umlčať ich; naliehavo žiada osobitného spravodajcu EÚ, aby venoval osobitnú pozornosť ochrane slobody, nezávislosti a plurality médií na celom svete; zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť účinné a systematické vykonávanie usmernení EÚ o ľudských právach týkajúcich sa slobody prejavu online a offline, ako aj pravidelné monitorovanie ich vplyvu;

117. poukazuje na pokračujúcu zmenu mediálneho prostredia a rastúce využívanie sociálnych sietí na celom svete; zdôrazňuje výzvy a riziká, ktoré tento vývoj predstavuje okrem iného z hľadiska porušovania slobody prejavu offline a online, cenzúry, ochrany údajov, nenávistných prejavov, obťažovania a bezpečnosti novinárov a oznamovateľov; vyzýva Komisiu, aby monitorovala politiky a postupy spoločností pôsobiacich v oblasti sociálnych médií, najmä ich samoregulačné nástroje, ktoré majú vplyv na uplatňovanie slobody prejavu na celom svete, a aby v prípade potreby predložila návrhy na politické alebo legislatívne zmeny;

Trest smrti, mučenie a iné formy zlého zaobchádzania

118. odsudzuje využívanie mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania a trestu smrti, ktoré sa stále uplatňujú v mnohých krajinách; vyzýva krajiny, ktoré tak ešte neurobili, aby zaviedli okamžité moratórium na trest smrti ako prvý krok smerujúci k jeho zrušeniu; víta pozitívny vývoj v roku 2019, v ktorom bolo badať slabnúcu politickú podporu pre zachovanie trestu smrti v niektorých krajinách, ktoré ho ešte nezrušili; vyjadruje však poľutovanie nad rozhodnutiami niektorých vnútroštátnych súdnych orgánov, ktoré viedli k zvýšeniu počtu popráv v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi; vyzýva EÚ, aby naďalej systematicky odsudzovala používanie trestu smrti a uskutočňovala komunikačné kampane proti trestu smrti na celom svete; naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby hájili zrušenie trestu smrti na všetkých medzinárodných fórach a zasadzovali sa za čo najširšiu podporu tejto pozície;

119. opätovne potvrdzuje svoj záväzok zakázať mučenie kdekoľvek na svete, stáť pri obetiach a brať mučiteľov na zodpovednosť; víta aktualizáciu usmernení politiky EÚ vo vzťahu k tretím krajinám týkajúcich sa mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania; naliehavo vyzýva všetky členské štáty a ostatné krajiny, ktoré tak neurobili, aby ratifikovali Dohovor OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a jeho opčného protokolu (OPCAT), ktorého 35. výročie sme si pripomenuli v roku 2019; uznáva význam organizácií občianskej spoločnosti a obhajcov ľudských práv v boji proti mučeniu a iným formám zlého zaobchádzania;

Boj proti modernému otroctvu a obchodovaniu s ľuďmi

120. požaduje ráznejšiu medzinárodnú reakciu za odstránenie moderného otroctva a obchodovania s ľuďmi a ich sietí, a to zavedením nových povinností náležitej starostlivosti pre podniky, ktoré by tak mali identifikovať, posudzovať, ukončovať, predchádzať a zmierňovať takéto situácie a spolupracovať s orgánmi s cieľom zlepšovať trestnoprávne opatrenia proti obchodníkom s ľuďmi a osobám, ktoré využívajú moderné otroctvo alebo z neho majú prospech; pripomína, že tieto neprijateľné pracovné podmienky ohrozujú ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva; vyzýva na ratifikáciu dohovorov MOP, ktoré sa týkajú boja proti týmto neduhom a proti detskej práci, tie štáty, ktoré to zatiaľ neurobili;

Hospodárske, sociálne a kultúrne práva

121. vyzýva EÚ, aby posilnila svoje úsilie o presadzovanie a ochranu hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv prostredníctvom zahraničnej politiky a vonkajšej činnosti EÚ, najmä účinným využívaním doložiek o ľudských právach vrátane ustanovení o práci v medzinárodných dohodách a investovaním do kultúry a vzdelávania, ktoré sú nosičmi udržateľnej zmeny; víta prijatie Dohovoru MOP o násilí a obťažovaní, ktorý obsahuje nové a záväzné medzinárodné pracovné normy nevyhnutné na to, aby tieto negatívne javy z pracovného prostredia vymizli a aby sa chránili obete; zdôrazňuje potrebu osobitnej ochrany matiek pri práci, počas tehotenstva a po ňom, a to aj v súvislosti so zdravím matiek, materskou dovolenkou a dávkami, ochranou zamestnania a nediskrimináciou a dojčením;

122. odsudzuje skutočnosť, že aj naďalej dochádza k porušovaniam práv pracovníkov a odborov na celom svete a že sloboda združovania, právo na kolektívne vyjednávanie, právo na informácie, konzultácie a účasť a právo viesť kolektívnu akciu, ako aj právo na spravodlivú odmenu, dôstojné pracovné podmienky a zdravie a bezpečnosť na pracovisku sú jadrom takýchto porušovaní;

123. pripomína, že prístup ku kultúre a vzdelávaniu patrí medzi základné práva; berie na vedomie význam kultúrnej diplomacie pri presadzovaní hodnôt mieru a dodržiavaní ľudských práv; vyzýva EÚ, aby do svojich vonkajších vzťahov začlenila kultúru, vzdelávanie a súvisiace práva v rámci svojej politiky v oblasti ľudských práv;

Podnikanie a ľudské práva

124. víta snahy viacerých európskych spoločností o vykonávanie svojich politík v oblasti podnikovej zodpovednosti, pokiaľ ide o dodržiavanie ľudských práv a prijímanie rôznych politík a právnych predpisov zavedených s cieľom podporiť alebo vyžadovať náležitú starostlivosť v rôznych členských štátoch; vyzýva spoločnosti so sídlom v EÚ, aby si plnili svoju spoločenskú zodpovednosť, a to prechodom na dodržiavanie etických pravidiel a noriem prijatých v rámci jednotného trhu EÚ;

125. žiada o vytvorenie povinného nástroja náležitej starostlivosti EÚ v oblasti ľudských práv a životného prostredia, na základe ktorého by mali spoločnosti povinnosť aktívne sa zapájať do identifikácie, posudzovania, zmierňovania, prevencie a oznamovania akýchkoľvek nepriaznivých vplyvov svojich podnikov a dodávateľských reťazcov na ľudské práva uplatniteľné na právnické osoby, vedúcich predstaviteľov podnikov a výkonných predstaviteľov v prípade porušenia a obetiam sa poskytne prístup k spravodlivosti a náprave; víta oznámenie, že návrh Komisie bude zahŕňať režim zodpovednosti; vyzýva Komisiu, aby zvážila preskúmanie možnosti zahrnúť ďalšiu zodpovednosť vrátane trestnej zodpovednosti za najzávažnejšie porušenia.

126. odporúča, aby sa ako osobitný prvok tohto nástroja zahrnula právna povinnosť starostlivosti s cieľom zabrániť využívaniu moderného otroctva a detskej práce podnikmi v ich zahraničných dodávateľských reťazcoch; odporúča, aby bola požiadavka transparentnosti súčasťou nástroja náležitej starostlivosti s cieľom uľahčiť obetiam prístup k náprave sťažností; požaduje účinné mechanizmy na ochranu tých, ktorí podávajú sťažnosti, pred odvetnými opatreniami vrátane právnych predpisov, ktoré by odrádzali od SLAPP suits; pripomína početné porušovania ľudských práv, ku ktorým môže dochádzať v súvislosti s využívaním prírodných zdrojov;

127. zdôrazňuje, že je dôležité, aby všetky krajiny uplatňovali hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, a vyzýva tie členské štáty EÚ, ktoré ešte neprijali národné akčné plány v oblasti obchodných práv, aby tak urobili čo najskôr; nabáda EÚ a jej členské štáty, aby sa konštruktívne podieľali na činnosti medzivládnej pracovnej skupiny OSN pre nadnárodné korporácie a iné podniky v súvislosti s ľudskými právami;

128. zdôrazňuje, že treba vytvoriť medzinárodný záväzný nástroj na reguláciu činností nadnárodných a medzinárodných spoločností a iných spoločností v rámci medzinárodného práva v oblasti ľudských práv;

Nové technológie a ľudské práva

129. je znepokojený využívaním rôznych nástrojov založených na údajoch a nových technológiách v reakcii na pandémiu COVID-19; zdôrazňuje riziká, ktoré je často zložité pochopiť a ktoré predstavujú z hľadiska uplatňovania základných slobôd, zneužívania moci a zvýšenej zraniteľnosti voči kybernetickým útokom, keď nie sú zavedené účinné technické a právne záruky; vyjadruje znepokojenie nad pokračujúcim používaním technológií na monitorovanie a obmedzovanie slobody prejavu a ako nástroj obťažovania; žiada EÚ, aby ako líder v globálnom stanovovaní noriem v oblasti ochrany súkromia a údajov zaviedla nové normy a najlepšie postupy, ktoré by sa jednak používali v rámci EÚ a jednak by sa ako riešenia preberali po celom svete, s cieľom zabrániť eventuálne škodlivým účinkom nových nástrojov založených na údajoch;

130. pripomínajúc svoje uznesenie z 27. februára 2014 o využívaní ozbrojených bezpilotných lietadiel ([8]) vyjadruje pretrvávajúce znepokojenie nad využívaním ozbrojených bezpilotných lietadiel mimo medzinárodného právneho rámca; opätovne vyzýva EÚ, aby urýchlene vypracovala právne záväzný rámec pre využívanie ozbrojených bezpilotných lietadiel, aby sa zabezpečilo, že členské štáty v súlade so svojimi právnymi záväzkami nebudú vykonávať nezákonné cielené zabíjanie a nebudú takéto zabíjanie umožňovať ani tretím štátom; vyzýva okrem toho Komisiu, aby Európsky parlament riadne informovala o použití prostriedkov EÚ na všetky výskumné a vývojové projekty, týkajúce sa konštruovania bezpilotných lietadiel; požaduje posúdenie vplyvu na ľudské práva v súvislosti s ďalšími projektmi vývoja bezpilotných lietadiel; pripomína na svoje uznesenie z 12. septembra 2018 o autonómnych zbraňových systémoch ([9]), naliehavo vyzýva VP/PK a členské štáty, aby zakázali vývoj, výrobu a používanie plne autonómnych zbraní bez významnej ľudskej kontroly nad kritickými funkciami výberu a útokov na ciele; trvá na začatí medzinárodných rokovaní o právne záväznom nástroji, ktorý by zakázal používanie smrtiacich autonómnych zbraní bez zmysluplnej ľudskej kontroly; naliehavo vyzýva VP/PK a členské štáty, aby v tejto súvislosti prijali spoločnú pozíciu k medzinárodným rokovaniam;

([8]) Ú. v. EÚ C 285, 29.8.2017, s. 110.
([9]) Ú. v. EÚ C 433, 23.12.2019, s. 86.

Streda 20. januára 2021

Migranti a utečenci

131. naliehavo žiada vlády o reakcie, ktoré budú založené na rešpektovaní ľudských práv a dôstojnosti a na riešení zraniteľnosti migrantov a utečencov a ich potreby ochrany, a to v súlade so zásadami solidarity a partnerstva a s objasnením primeraných a dostupných legálnych spôsobov migrácie; vyzýva EÚ a členské štáty, aby riešili základné príčiny migrácie vedúce k tomu, že ľudia, jednotlivci a rodiny sa cítia nútené opustiť svoju domovskú krajinu, pretože nie sú schopní žiť v dôstojnom a zabezpečenom prostredí;

132. trvá na tom, že je potrebné bojovať proti kriminálnym organizáciám a jednotlivcom, ktorí obchodujú s ľuďmi; vyjadruje poľutovanie nad bezútešnou situáciou, ktorej čelia utečenci v utečeneckých táboroch, nad ich nedostatočnými vyhliadkami, dlhými čakacími lehotami na vybavenie žiadostí o azyl a nad problémom prístupu k základnej lekárskej starostlivosti a v prípade detí k vzdelaniu; naliehavo vyzýva, aby sa našli alternatívne spôsoby zaisťovania migrantov a utečencov, ktoré nebudú zahŕňať odňatie slobody, a v tejto súvislosti odmieta akékoľvek neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie s migrantmi; zdôrazňuje význam dodržiavania práva na azyl pri podstupovaní povinného zdravotného vyšetrenia a zdôrazňuje, že všetkým žiadateľom o azyl a migrantom sa musí zaručiť prístup k základným službám vrátane komplexných zdravotných služieb; zdôrazňuje význam dodržiavania práva na azyl na celom svete;

133. vyzýva príslušné orgány členských štátov EÚ, aby k osobám s postavením utečenca pristupovali v dobrej vôli a s náležitou starostlivosťou a v súlade so zásadami právneho štátu a aby podporili zlúčenie rodiny s cieľom ukončiť situácie, v ktorých sú utečenci odlúčení od svojich blízkych príbuzných, najmä od detí;

Podpora demokracie

134. vyzýva EÚ, aby zvýšila svoju podporu demokratickému občianskemu aktivizmu, ktorý od roku 2019 silnie vzhľadom na nárast populizmu, nacionalizmu a autoritárskych režimov; vyzýva Komisiu a Radu, aby celosvetovo posilnili programy Únie na podporu demokracie, a to podporou demokratických procesov zdola nahor a budovaním inštitucionálnej odolnosti; v tejto súvislosti zdôrazňuje činnosti na podporu demokracie, ktoré vykonáva Európsky parlament, vrátane monitorovania volieb, mediácie a programov odbornej prípravy a mentorstva, ktoré je potrebné prispôsobiť vyvíjajúcej sa situácii v partnerských krajinách pri zohľadnení kultúrneho a národného prostredia zapojených tretích krajín s cieľom posilniť dialóg a partnerstvo s nimi; podporuje výzvu uvedenú v záveroch Rady zo 14. októbra 2019 o demokracii a v akčnom pláne EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024 na podporu flexibilnejšieho, inovatívneho, dlhodobého prístupu k podpore demokracie, ktorý zohľadňuje existenciu konfliktov; v tejto súvislosti víta a podporuje prácu nezávislých organizácií, ktoré pôsobia na základe základných hodnôt Európskej únie a podporujú prechod k demokracii vo svete;

135. je odhodlaný presadzovať väčšiu transparentnosť demokratických procesov, najmä financovania politických a tematických kampaní rôznymi neštátnymi subjektmi;

o

o o

136. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedovi Komisie/vysokému predstaviteľovi Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, osobitnému zástupcovi EÚ pre ľudské práva, vládam a parlamentom členských štátov, Bezpečnostnej rade OSN, generálnemu tajomníkovi OSN, predsedovi 75. zasadnutia Valného zhromaždenia OSN, predsedovi Rady OSN pre ľudské práva, vysokému komisárovi OSN pre ľudské práva a vedúcim delegácií EÚ.